HLASY NÁRODA

VOICES OF THE NATION

MĚSÍČNÍK ČESKÉ MISIE V CHICAGU

No 12/2017 Cena $ 2.50 DECEMBER 2017

Betlém v kapucínském kostele Panny Marie Královny Andělů v Praze

Milí čtenáři, vánoční čas v dnešním sekularizovaném světě k nám přichází bezděky, jako by otočením multimediálního tlačítka. Lidé se snaží vytvářet romantickou atmosféru kolem sebe už před adventem a nejinak je tomu také v České republice. Lidé chtějí zakoušet dobro ve svém životě a nevadí jim, když křesťanským tajemstvím dávají svůj vlastní smysl a význam. Symboly Vánoc a adventu vnímáme profánně a možná nám už nic neříkají.

V dřívějších dobách byli lidé citlivější na znamení a prožívání víry. Jeden z proroků středověku sv. František z Assisi toužil žít evangelium radikálně nezředěné a zakoušet Boha všemi smysly. Mnozí víte o jeho nápadu zažít tu bídu a nouzi svaté rodiny v Betlémě, zakusit nadšení pastýřů té studené noci, radost z narození Spasitele, touhu adorovat Boží pokoru a svatost. V italských horách u města Greccio vytvořil František živý betlém a s bratry se tak stal zakladatelem zvyku stavění betlémů.

Jeden takový krásný betlém v životní velikosti je v Praze na Hradčanech v kapucínském kostele Panny Marie Královny Andělů. Františkánsko – kapucínská tradice zde vytvořila dílo, které o Vánocích chodí obdivovat celá Praha i turisté z širého světa. Bratři kapucíni inspirováni italskou neapolskou školou vytvářeli během 18. století úžasné betlémy, které sloužili k vánočním meditacím v mnoha klášterech. Jediný pražský přežil řádění josefínských reforem i komunistické totality. Bratři při formování postav používali nejlevnějších dostupných materiálů podle přísného slibu chudoby, který pečlivě zachovávali. Rozpoznání použitých materiálů je pro laika na první pohled dost náročné. Základ figury tvoří dřevěná konstrukce, na kterou se připevňovala sláma, jejíž pomocí se dosáhlo jakési hrubé postavy. Dále se pak pokračovalo kašírováním. Stačilo sehnat kusy staré látky či papíru, které se máčely v lepidle, a díky umu řeholníka a správné technice, postavy přicházely pozvolna na svět. Některé oděvy, které zdobí figury, jsou dokonce původní barokní šaty jenom namočené v lepidle a napasované na postavu. Při jedné opravě byly nalezeny noviny s datací roku 1725. Betlém stavěli bratři deset i více let, jak můžeme pozorovat z různých stylů provedení práce. Betlém tvoří 48 figur, z toho 32 lidských, 16 zvířecích. V betlémě nalezneme svatou Rodinu, tři krále s bohatým doprovodem, pastýře, ovce a pejska Bufika. Dříve se betlém každý rok snášel z oratoře do kostela, kde se stavěl v kapli sv. Kříže. Od roku 1969 jej nalezneme v nově vytvořené expozici, v boční chodbě kostela, kde přibyly kulisy města, tekoucí potok do jezírka, hořící ohniště, pařez s kloboukem. Pokud vhodíte minci do širáku začnou dvě ovečky u jesliček stereo bečet (někdy stávkují).

Betlém si za svůj život získal srdce mnoha lidí, kteří rádi chodili adorovat k jesličkám a pomáhali s hlídáním či údržbou. Jedna paní dokonce při hlídání sladce zadřímla a zesnula v Pánu. Mnozí hovoří o tom, že u betléma zakusili povzbuzení ve víře a dostali sílu jít dál. Tajemnou atmosféru prvních Vánoc v Grecciu pěkně popisuje životopisec sv. Františka Tomáš z Celana: „Přiblížil se den radosti a nadešel čas jásotu. Bratři byli svoláni z různých míst, jak jen mohli, s radostí a jásotem v srdci přišli muži i ženy z okolí, připravili svíce a pochodně, aby osvítili onu noc, která ozářila jasnou hvězdou všechny dny a roky. Konečně přišel i Boží světec, a když našel všecko připraveno a spatřil to, zaradoval se. Postavili jesle, přinesli seno a přivedli i vola, i osla. Tak byla uctěna prostota, povýšena chudoba, zvelebena pokora a z Greccia se stává téměř nový Betlém. Noc je jasná jako den a lidé i zvířata se cítí blaženě. Lidé sem přicházejí a z obnovené tajemné události je naplňuje nová radost. Les zní písněmi a od skal se odráží jásot. Bratři zpívají a vzdávají tak Bohu náležitou chválu a celá noc se topí v radosti. Boží světec stojí u jesliček a vzlyká, dojat soucitem a zaplaven podivuhodnou radostí. U jeslí se slaví slavná mše svatá a kněz zakouší novou útěchu.

Boží světec si obléká jáhenská roucha, byl totiž jáhnem, a zvučným hlasem zpívá evangelium. Jeho hlas, jeho silný hlas, jeho něžný hlas, jeho jasný hlas, jeho zvučný hlas zve všechny k nejvyšší chvále. Pak káže shromážděnému lidu a medově mluví o narození chudého Krále v malém městečku Betlému. Často, když chce vyslovit Kristovo jméno „Ježíš", říká plný převeliké lásky „Děťátko betlémské", a když vyslovuje slovo „Betlém", zní to jako bečení jehňátka a jeho ústa přetékají víc láskou než slovy. Když jeho rty vyslovily jméno „Děťátko betlémské", nebo „Ježíš", bylo to, jako by se olízl, aby na patře vychutnal a spolkl sladkost tohoto slova. Všemohoucí Bůh přidal i další dary. Jeden ctnostný muž měl totiž podivuhodné vidění. Viděl totiž ležet v jesličkách neživého chlapečka a viděl, jak k němu přistupuje Boží světec a dítě budí jako z hlubokého spánku. A nebylo nevýstižné toto zjevení, neboť dítě Ježíš bylo v mnoha srdcích zapomenuto, ale působením milosti skrze svého služebníka, svatého Františka, znovu ožilo a láskou se vtisklo do jejich paměti. Tak venkovní slavnost skončila a každý se s radostí vracel domů."

Přejme si, aby se v našem srdci i v celém světě probudilo Děťátko betlémské k životu a učilo nás, co znamená být člověkem stvořeným pro věčnou Lásku. Ať jsme si vědomi tohoto obdarování při každém pohledu na betlém či jesličky. Požehnané svátky.

P. Vojtěch Dvouletý, OFMcap

Foto na titulní straně:
Betlém v kapucínském kostele v Praze

Vánoční roztomilost

Toto malé děťátko,
to milé nemluvňátko,
tvéť jest to pacholátko,
Maria Panno, Matko.

Ó jak sličné to líčko,
jakžto rájské jabličko,
jako jasné sluněčko;
ó jaks šťastná, Rodičko!

Chudičké to děťátko,
nažičké nebožátko,
v chlévě jako hovádko
leží to nemluvňátko.

Ó spanilý synáčku!
Ó přemilý miláčku!
Na jesličkách, dvořáčku,
mezi hovádky, žáčku.

Jozef z Boží milosti,
obzvláštní svou pilnosti,
z vnitřní srdce radosti
má dítě v své starosti.

Aj anjelé písničky
na harfy, na housličky
zpívají a maličky
kolibají jesličky.

Ó Kriste, nový hosti,
tě všichni z upřímnosti
ctíme v ponížení,
přiveď nás k tvé radosti.

Amen.

Adam Michna z Otradovic 17.stol.

Devět měsíců Maria nosila
Božího Syna pod svým srdcem,
v Betlémě porodila Spasitele světa,
nyní nás vede k Vykupiteli.
Přivítejme narozeného Ježíse Krista,
otevřme mu svá srdce v eucharistii,
buďme bdělí pro den jeho příchodu...

Kéž Božské srdce Ježíšovo,
skrze Neposkvrněné srdce Panny Marie
naplní Vaše srdce pravou vánoční radostí
a dobrotivý Bůh Vám a Vašim blízkým
dává plnost svých milostí a své požehnání
po celý příští rok 2018

To Vám vyprošují
kněží z České misie v Chicagu

Mons. Dušan Hladík

Fr. Vojtěch Dvouletý

LITURGICKÁ ČTENÍ

4.neděle adventní - 24.prosince 2017

1. ČTENÍ - 2 Sam 7,1-5.8b-12.14.16
Čtení z druhé knihy Samuelovy.

Když se usadil král David ve svém paláci a Hospodin mu popřál pokoj od všech okolních nepřátel, pravil král proroku Nátanovi: „Podívej se, já bydlím v domě z cedrů, zatímco Boží archa přebývá uprostřed stanových pláten." Nátan odpověděl králi: „Jdi a splň všechny záměry, které máš v srdci, vždyť Hospodin je s tebou!" Ale v oné noci ozvalo se Hospodinovo slovo k Nátanovi: „Jdi a řekni mému služebníku Davidovi: Tak praví Hospodin: Ty mi chceš vystavět dům, kde bych bydlel? Já jsem tě vzal z pastviny od ovcí, abys byl vládcem nad mým izraelským lidem, a byl jsem s tebou ve všem, cos podnikal, vyhubil jsem před tebou všechny tvé nepřátele. Zjednám ti veliké jméno, jaké mají ti největší na zemi. Určím svému izraelskému lidu místo, zasadím ho tam a bude tam bydlet. Nebude se už děsit a lidé oddaní zločinu se neodváží ho sužovat jako dříve, v dobách, kdy jsem ustanovil nad svým izraelským lidem soudce. Popřeji mu pokoj ode všech jeho nepřátel. Hospodin ti oznamuje, že vystaví dům tobě. Až se naplní tvé dny a uložíš se ke svým otcům, vzbudím po tobě potomstvo, které vzejde z tvých útrob, a upevním jeho království. Já mu budu otcem a on mi bude synem. Tvůj dům a tvé království potrvá přede mnou navěky, tvůj trůn bude pevný navždy."

2. ČTENÍ - Řím 16,25-27
Čtení z listu svatého apoštola Pavla Římanům.

Bratři! Bůh vás může utvrdit, abyste žili podle evangelia, jak jsem vám ho hlásal, a podle kázání o Ježíši Kristu. Bylo vám zjeveno toto tajemství, které bylo skryté od věčných časů, ale nyní je zřejmé předpověďmi Písma na příkaz věčného Boha a oznámeno všem národům, aby ho vírou poslušně přijaly. A proto Bohu, který jediný je moudrý, buď skrze Ježíše Krista sláva na věčné věky. Amen.

EVANGELIUM - Lk 1,26-38
Slova svatého evangelia podle Lukáše.

Anděl Gabriel byl poslán od Boha do galilejského města, které se jmenuje Nazaret, k panně zasnoubené s mužem jménem Josef z Davidova rodu a ta panna se jmenovala Maria. Anděl k ní vešel a řekl: „Buď zdráva., milostiplná! Pán s tebou!" Když to slyšela, ulekla se a uvažovala, co má ten pozdrav znamenat. Anděl jí řekl: „Neboj se, Maria, neboť jsi nalezla milost u Boha. Počneš a porodíš syna a dáš mu jméno Ježíš. Bude veliký a bude nazván Synem Nejvyššího. Pán Bůh mu dá trůn jeho předka Davida, bude kralovat nad Jakubovým rodem navěky a jeho království nebude mít konce." Maria řekla andělovi: „Jak se to stane? Vždyť muže nepoznávám." Anděl jí odpověděl: „Duch svatý sestoupí na tebe a moc Nejvyššího tě zastíní. Proto také dítě bude nazváno svaté, Syn Boží. I tvoje příbuzná Alžběta počala ve svém stáří syna a je už v šestém měsíci, ačkoli byla považována za neplodnou. Vždyť u Boha není nic nemožného." Maria řekla: „Jsem služebnice Páně; ať se mi stane podle tvého slova." A anděl od ní odešel.

Slavnost narození Páně - 25.prosince 2017

1.ČTENÍ - Iz 9, 1-3. 5-6
Čtení z knihy proroka Izaiáše.

Lid, který chodil ve tmě, vidí veliké světlo, obyvatelům temné země vzchází světlo. Dáváš mnoho jásotu, zvětšuješ radost; veselí se před tebou, jako se jásá o žních, jako plesají ti, kdo se dělí o kořist. Neboť jho, které ho tížilo, hůl na jeho šíji a bodec jeho otrokáře jsi zlomil jako za midjanských dnů. Hle, dítě se nám narodilo, syn je nám dán, vládu má na svém rameni a dostal jméno podivuhodný rádce, mocný Bůh, věčný otec, kníže pokoje. Jeho vladařství vzroste a pokoje nebude konce; bude vládnout na Davidově trůně a v jeho království, aby je upevnil a utvrdil právem a spravedlností od tohoto času až navěky! Způsobí to horlivost Hospodina zástupů.

2. ČTENÍ - Tit 2, 11-14
Čtení z listu svatého apoštola Pavla Titovi.

Projevila se Boží dobrota, která přináší spásu všem lidem. Vede nás k tomu, abychom se odřekli bezbožného života i světských žádostí a žili v tomto nynějším věku rozvážně, spravedlivě a zbožně a přitom očekávali v blažené naději slavný příchod našeho velikého Boha a spasitele Krista Ježíše. On vydal sám sebe za nás, vykoupil nás z každé špatnosti a očistil si nás, abychom byli jeho vlastním lidem, horlivým v konání dobrých skutků.

EVANGELIUM - Lk 2, 1-14
Slova svatého evangelia podle Lukáše.

V těch dnech vyšlo nařízení od císaře Augusta, aby se v celé říši provedlo sčítání lidu. To bylo první sčítání a konalo se, když byl v Sýrii místodržitelem Kvirinius. Šli tedy všichni, aby se dali zapsat, každý do svého města. Také Josef se odebral z galilejského města Nazareta vzhůru do Judska do města Davidova, které se jmenuje Betlém, protože byl z rodu a kmene Davidova, aby se dal zapsat spolu s Marií, sobě zasnoubenou ženou, která byla v požehnaném stavu. Když tam byli, naplnil se jí čas, kdy měla porodit. A porodila svého prvorozeného syna, zavinula ho do plének a položila do jeslí, protože v zájezdním útulku nebylo pro ně místo. V té krajině nocovali pod širým nebem pastýři a střídali se na hlídce u svého stáda. Najednou u nich stál anděl Páně a sláva Páně se kolem nich rozzářila a padla na ně veliká bázeň. Anděl jim řekl: „Nebojte se! Zvěstuji vám velikou radost, radost pro všechen lid: V městě Davidově se vám dnes narodil Spasitel - to je Kristus Pán. To bude pro vás znamením: Naleznete děťátko zavinuté do plének a položené v jeslích." A náhle bylo s andělem celé množství nebeských zástupů a takto chválili Boha: „Sláva na výsostech Bohu a na zemi pokoj lidem, v kterých má Bůh zalíbení."

Svátek Svaté Rodiny - 31.prosince 2017

1. ČTENÍ - Gen 15,1-6; 21,1-3
Čtení z první knihy Mojžíšovy.

Hospodin se obrátil na Abráma ve vidění těmito slovy: „Neboj se, Abráme, já jsem tvůj štít, tvá odměna je převeliká." Abrám řekl: „Pane, Hospodine, co mi dáš? Nemám děti, dědicem mého domu bude damašský Eliezer." Abrám pokračoval: „Nedal jsi mi potomka, bude po mně dědit jeden z lidí mého domu." Tu mu Hospodin řekl: „Ten po tobě dědit nebude; kdo však vyjde z tvého lůna, ten bude po tobě dědit." Vyvedl ho ven a pravil: „Pohlédni na nebe a spočítej hvězdy, můžeš-li je spočítat!" - a dodal: „Tak četné bude tvé potomstvo!" Abrám Hospodinu uvěřil, a ten ho za to uznal za spravedlivého. Hospodin navštívil Sáru, jak slíbil, a splnil Sáře dané slovo. Sára počala a porodila Abrahámovi v jeho stáří syna, jak to Bůh předpověděl. Abrahám dal svému narozenému synovi, kterého mu Sára porodila, jméno Izák.

2. ČTENÍ - Žid 11,8.11-12.17-19
Čtení z listu Židům.

Bratři! Protože Abrahám věřil, uposlechl Boží výzvy, aby se vystěhoval do země, kterou měl dostat v dědičné držení; vystěhoval se, ačkoli nevěděl, kam jde. I neplodná Sára uvěřila, a proto dostala sílu stát se matkou, a to přes svůj pokročilý věk, protože se spolehla na toho, který ten slib dal. A tak z jednoho muže, a to už vetchého, vzešlo tolik (potomků) jako hvězd na nebi a jako písku na mořském břehu, který nikdo nespočítá. Protože měl Abrahám víru, přinesl Izáka v oběť, když ho Bůh zkoušel. Svého jediného syna chtěl obětovat, třebaže mu bylo slíbeno: 'Od Izáka budeš mít potomky.' On totiž uvažoval takto: Bůh má dost moci, aby vzkřísil třebas i mrtvé. Proto také Izáka dostal nazpátek i jako předobraz.

EVANGELIUM - Lk 2,22-40
Slova svatého evangelia podle Lukáše.

Když nadešel čas očišťování podle Mojžíšova Zákona, přinesli Ježíše do Jeruzaléma, aby ho představili Pánu, jak je psáno v Zákoně Páně: 'Všechno prvorozené mužského rodu ať je zasvěceno Pánu!' Přitom chtěli také podat oběť, jak je to nařízeno v Zákoně Páně: pár hrdliček nebo dvě holoubata. Tehdy žil v Jeruzalémě jeden člověk, jmenoval se Simeon; byl to člověk spravedlivý a bohabojný, očekával potěšení Izraele a byl v něm Duch svatý. Od Ducha svatého mu bylo zjeveno, že neuzří smrt, dokud neuvidí Pánova Mesiáše. Z vnuknutí Ducha přišel do chrámu, právě když rodiče přinesli dítě Ježíše, aby s ním vykonali, co bylo obvyklé podle Zákona. Vzal si ho do náručí a takto velebil Boha: „Nyní můžeš, Pane, propustit svého služebníka podle svého slova v pokoji, neboť moje oči uviděly tvou spásu, kterou jsi připravil pro všechny národy: světlo k osvícení pohanům a k slávě tvého izraelského lidu.“ Jeho otec i matka byli plni údivu nad slovy, která o něm slyšeli. Simeon jim požehnal a jeho matce Marii prohlásil: „On je ustanoven k pádu a k povstání mnohých v Izraeli a jako znamení, kterému se bude odporovat - i tvou vlastní duší pronikne meč - aby vyšlo najevo smýšlení mnoha srdcí.“ Také tam byla prorokyně Anna, dcera Fanuelova z Aserova kmene. Byla značně pokročilého věku: mladá se vdala a sedm roků žila v manželství, potom sama jako vdova - bylo jí už čtyřiaosmdesát let. Nevycházela z chrámu a sloužila Bohu posty a modlitbami ve dne v noci. Přišla tam právě v tu chvíli, velebila Boha a mluvila o tom dítěti všem, kdo očekávali vykoupení Jeruzaléma. Když vykonali všechno podle Zákona Páně, vrátili se do Galileje do svého města Nazareta. Dítě rostlo a sílilo, bylo plné moudrosti a milost Boží byla s ním.

Matky Boží, Panny Marie - 1.ledna 2018

1. ČTENÍ - Nm 6, 22-27
Čtení ze čtvrté knihy Mojžíšovy.

Hospodin řekl Mojžíšovi: „Řekni Árónovi a jeho synům: Tak budete žehnat izraelským synům; budete jim říkat: 'Ať tobě Hospodin požehná a ochraňuje tě! Ať tobě Hospodin ukáže svou jasnou tvář a je ti milostivý! Ať Hospodin obrátí k tobě svou tvář a dopřeje ti pokoje!' Budou vzývat moje jméno nad izraelskými syny a já jim požehnám.“

2. ČTENÍ - Gal 4, 4-7
Čtení z listu svatého apoštola Pavla Galaťanům.

Bratři! Když se naplnil čas, poslal Bůh svého Syna, narozeného ze ženy, podrobeného Zákonu, aby vykoupil lidi, kteří podléhali Zákonu. Tak jsme byli přijati za syny. A protože jste synové, poslal nám Bůh do srdce Ducha svého Syna, Ducha, který volá: „Abba, Otče!“ Už tedy nejsi otrok, ale syn a jako syn také dědic skrze Boha.

EVANGELIUM - Lk 2, 16-21
Slova svatého evangelia podle Lukáše.

Pastýři pospíchali do Betléma a nalezli Marii a Josefa i děťátk položené v jeslích. Když ho uviděli, vypravovali, co jim bylo tom dítěti pověděno. Všichni, kdo to slyšeli, podivili se tomu, c jim pastýři vyprávěli. Maria však to všechno uchovávala v srdci rozvažovala o tom. Pastýři se zas vrátili. Velebili a chválili Boh za všechno, co slyšeli a viděli, jak jim to bylo řečeno. Když uply nulo osm dní a dítě mělo být obřezáno, dali mu jméno Ježíš, jak h nazval anděl, než bylo počato v mateřském lůně.

Slavnost Zjevení Páně - 7.ledna 2018

1. ČTENÍ - Iz 60, 1-6

Čtení z knihy proroka Izaiáše.

Vstaň, rozsviť se Jeruzaléme, neboť vzešlo tvé světlo a Hospodinov velebnost září nad tebou! Hle, tma zahaluje zemi a temnota národy nad tebou však zazáří Hospodin, jeho velebnost se zjevuje nad tebou Národy budou kráčet v tvém světle a králové v tvé vycházející zář Rozhlédni se kolem a podívej se: ti všichni se shromáždili, přišli k to bě. Zdaleka přicházejí tvoji synové, na zádech jsou přinášeny tvoj dcerky. Spatříš to a zazáříš, radostí se zachvěje a rozšíří tvé srdce, ne boť tě zalije bohatství moře, přinesou ti statky národů. Záplava vel bloudů tě přikryje, dromedáři z Midjanu a Efy, přijdou všichni ze Sá by, přinesou zlato a kadidlo, rozhlásí Hospodinovu slávu.

2. ČTENÍ - Ef 3, 2-3a. 5-6

Čtení z listu svatého apoštola Pavla Efesanům.

Bratři! Slyšeli jste, že Bůh mě pověřil pracovat pro vás na díl milosti. Ve zjevení mi totiž bylo oznámeno to tajemství. V dřívěj ších dobách to lidé tak nevěděli, ale nyní to bylo odhaleno z osví cení Ducha jeho svatým apoštolům a kazatelům mluvícím pod vli vem vnuknutí: že totiž také pohané mají stejná dědická práva, ž jsou údy téhož těla a že stejně i jim platí ona zaslíbení skrze Ježíš Krista, když uvěří kázání evangelia.

EVANGELIUM - Mt 2, 1-12

Slova svatého evangelia podle Matouše.

Když se Ježíš narodil v Betlémě v Judsku za času krále Heroda přišli do Jeruzaléma mudrci od východu a ptali se: „Kde je ten na rozený židovský král? Uviděli jsme jeho hvězdu na východě, a proto jsme se mu přišli poklonit.“ Když to uslyšel král Herodes, ulekl se s ním celý Jeruzalém. Svolal všechny velekněze a učitele Zákona z lidu a vyptával se jich, kde se má Mesiáš narodit. Řekli mu: „V Bet lémě v Judsku, neboť tak je psáno u proroka: 'A ty, Betléme v judské zemi, nejsi vůbec nejmenší mezi judskými předními městy, protože z tebe vyjde vládce, který bude panovat mému izraelskému lidu'.“ Te hdy si Herodes tajně zavolal mudrce a zevrubně se jich vyptal na dobu, kdy se ta hvězda objevila, poslal je do Betléma a řekl: „Jděte a důkladně se na to dítě vyptejte. Až ho najdete, oznamte mi to, abych se mu i já přišel poklonit.“ Když krále vyslechli, vydali se na cestu. A hle - hvězda, kterou viděli na východě, šla před nimi, až se zastavila nad místem, kde bylo dítě. Jakmile uviděli hvězdu, zaradovali se nevýslovnou radostí. Vstoupili do domu a spatřili dítě s jeho matkou Marií, padli na zem a klaněli se mu. Otevřeli své pokladnice a obětovali mu dary: zlato, kadidlo a myrhu. Ve snu dostali pokyn, aby se k Herodovi už nevraceli, proto se vrátili jinou cestou do své země.

ZPRÁVY Z VLASTI

Zprávy od 1. do 30. listopadu 2017

Politické události

Kandidaturu na prezidenta podalo 18 lidí

Kandidaturu na prezidenta podalo na ministerstvo vnitra 18 lidí. Část uchazečů ale podle dostupných informací nesplňuje zákonné požadavky a bude z volebního souboje vyřazena. Jako jeden z posledních se přihlásil bývalý premiér Mirek Topolánek, který uvedl, že ho ke kandidatuře vedly kroky současného prezidenta Miloše Zemana, s nimiž nesouhlasí.

Tři uchazeči mají podporu senátorů, čtyři poslanců a pět odevzdalo přihlášku s podporou občanských podpisů, dva z těchto pěti ale zjevně podle vnitra nesplnili zákonný požadavek. Šest přihlášek do voleb nedoplňují nezbytné podpisy politiků ani občanů. Ministerstvo vnitra bude ověřovat, zda kandidatury splňují všechny zákonné požadavky, ověřovat také bude pravost podpisů. Kandidáty, kteří požadavky nesplnili, úřad vyřadí.

S výjimkou Zemana neusiluje o prezidentský úřad žádný z kandidátů z roku 2013. Svého kandidáta oproti předchozí volbě nepostavila žádná z velkých politických stran. Za hlavní vyzyvatele Zemana jsou považováni bývalý předseda Akademie věd Jiří Drahoš a podnikatel a textař Michal Horáček, kteří stejně jako prezident ke své nominaci připojili přes 50.000 podpisů.

Jako jeden z posledních se do souboje o Hrad přihlásil i Topolánek, který si zajistil podporu senátorů. Novinářům řekl, že kandiduje, protože nesouhlasí se Zemanovými kroky. Uvedl, že chce být prezidentem, který bude sjednocovat a bude respektovat pravidla. Vyloučil také možnost amnestie pro svého někdejšího blízkého spolupracovníka Marka Dalíka, který byl odsouzen za podvod.

Sobotkova vláda schválila demisi, na Hrad ji dodal zástupce úřadu

Vláda premiéra Bohuslava Sobotky (ČSSD) schválila svou demisi. Mluvčí prezidenta Miloše Zemana oznámil, že hlava státu bude mezi 6. a 13. prosincem v Lánech postupně přijímat kandidáty na ministry v novém kabinetu, který sestavuje Andrej Babiš (ANO).

Vláda rozhodla o demisi v návaznosti na konec ustavující schůze nově obsazené Poslanecké sněmovny. Kabinet už bezprostředně po říjnových volbách do Sněmovny omezil svou činnost a soustřeďuje se jen na neodkladné záležitosti či evropskou agendu. V demisi se ministři Sobotkovy vlády sejdou na posledním zasedání ve středu 6. prosince.

Zeman podle Ovčáčka plánuje demisi přijmout. Přijetí demise na rozdíl od praxe spojené s předchozími premiéry nebude provázet žádný ceremoniál, což Hrad oznámil už letos v květnu. Tehdy při sporu o setrvání Babiše na ministerstvu financí Zeman přijal Sobotku, jako by přišel s písemnou demisí, zatímco premiér dorazil pouze na konzultaci. Zeman po schůzce řekl, že ceremoniál s demisí považuje za konečný a nevidí důvod, aby se v budoucnu opakoval.

Prezident by měl Sobotkův kabinet pověřit, aby zemi vedl až do jmenování nové vlády, které se očekává 13. prosince.

Zeman jmenuje Babiše premiérem asi 6. prosince, jeho vládu 15. prosince

Prezident Miloš Zeman se chystá jmenovat předsedu hnutí ANO Andreje Babiše premiérem kolem 6. prosince, jeho chystanou menšinovou vládu jmenuje zhruba 15. prosince. Zeman to řekl novinářům během své návštěvy Moskvy.

Zeman očekává, že ho Babiš na schůzce seznámí "s první verzí" návrhu svého kabinetu. "Zatím orientačně, zdůrazňuji orientačně, předpokládám, že bych Andreje Babiše jmenoval 6. prosince premiérem a kolem 15. prosince jmenoval jeho vládu," citoval Zemanovo vyjádření na facebooku jeho mluvčí Jiří Ovčáček.

Zeman po říjnových volbách pověřil Babiše jako lídra nejsilnější strany jednáním o sestavení nového kabinetu. Babiš chce vytvořit menšinovou vládu ANO doplněnou o nestranické experty. Zatím ale není jasné, zda bude mít dost hlasů, aby se svými ministry získal důvěru ve Sněmovně. Zeman nicméně už dal předem najevo, že svěří Babišovi i případný druhý pokus sestavit vládu. Zdůraznil, že domlouvat podporu je věcí premiéra.

O schůzku na Pražském hradě Babiš požádal, termín pro ni zatím nemá, řekl předseda ANO serveru iDNES.cz. "Už mám kandidáty do celé vlády, na některá místa dva nebo tři," dodal. "Ale když pořád všichni píší, že ta vláda nezíská důvěru, tak někdo to třeba řeší s rodinou," vysvětlil, proč je na některé ministerské posty více kandidátů.

Podporu menšinové vládě ANO ostatní parlamentní uskupení zatím vylučují, pouze KSČM dala najevo ochotu za určitých podmínek takový kabinet tolerovat. Při volbě předsedy Sněmovny a dalších sněmovních orgánů ovšem podle ostatních stran už vznikla faktická, i když nepřiznaná, koalice mezi hnutím ANO, SPD Tomia Okamury a komunisty.

ČR si připomněla 17. listopad

Češi si na mnoha místech země připomněli výročí událostí spojených se 17. listopadem. Nejvíce akcí se konalo v Praze. Tisíce lidí dorazily na Václavské náměstí a zejména k památníku na Národní třídu. K němu už od rána přicházeli i politici, aby položili květiny nebo zapálili svíčku. S hlasitým odporem protestujících se tam setkal předseda hnutí ANO Andrej Babiš, lidé pokřikovali i na předsedu hnutí Svoboda a přímá demokracie Tomia Okamuru. Po shromáždění Dělnické strany sociální spravedlnosti policisté zadrželi dva lidi pro neuposlechnutí výzvy.

U památníku na stěně Kaňkova paláce na Národní třídě hořely večer stovky svíček. Z politiků k němu dorazil jako první Babiš. Odpůrci ho ale obvinili ze zneuctění pietního místa, připomínali mu jeho údajnou spolupráci s StB a jeho kauzy jako Čapí hnízdo. Podle předsedy ANO mají nárok projevit svobodu slova, což je jedním z výdobytků sameto-

vé revoluce. Okamuru část přítomných uvítala pískotem a voláním "Hanba!".

Ovací se naopak dočkal prezidentský kandidát Jiří Drahoš, který mimo jiné ocenil roli bývalého prezidenta Václava Havla. K památníku dorazili také třeba předseda Senátu Milan Štěch či místopředseda ČSSD Petr Dolínek, za hnutí STAN Petr Gazdík s Janem Farským a Vítem Rakušanem, šéf TOP 09 Miroslav Kalousek nebo předseda Pirátů Ivan Bartoš. Večer uctil výročí 17. listopadu i premiér Bohuslav Sobotka (ČSSD), který se vrátil z neformálního summitu EU v Göteborgu.

Odpoledne přilákal na Národní třídu tisíce lidí čtvrtý ročník pouliční slavnosti Korzo Národní, kterou pořádala skupina vysokoškoláků. Lidé také ze svíček vytvořili desítky metrů dlouhou řadu. Místy se účastníci happeningu spojili i do lidského řetězu.

Tisíce lidí večer na Václavském náměstí sledovaly Koncert pro budoucnost. Nabídl hudební vystoupení i proslovy řečníků. Někteří ho vnímali jako prezidentskou kampaň. Mluvčí se často vymezovali proti Babišovi a prezidentu Miloši Zemanovi. Dorazil i Michal Horáček, který se podivoval, že nemohl vystoupit stejně jako další prezidentští kandidáti Marek Hilšer, Pavel Fischer a Jiří Drahoš. Václav Němec za pořadatele ČTK řekl, že je právem organizátorů pozvat koho uznají za vhodné. Při výběru řečníků podle něj přihlédli i k tomu, že Horáček má dost peněz na svou prezidentskou kampaň.

U Hlávkovy koleje si dopoledne lidé připomněli události ze 17. listopadu roku 1939. Na své tehdejší spolužáky vzpomněl i pamětník, student z roku 1939 Vojmír Srdečný, jemuž je 98 let. Před druhou hodinou také vyšel z náměstí Republiky satirický průvod masek, upozorňujících na různé společenské problémy. Na Újezdě se konalo shromáždění Pravda nemá alternativu, řečnici tam varovali před manipulací s informacemi.

Ceny Paměti národa dostali političtí vězni a perzekvovaný Šimko

Ceny Paměti národa v Národním divadle v Praze obdrželi političtí vězni František Suchý, Mária Matejčíková a František Lízna a také Otto Šimko, který byl opakovaně perzekvovaný kvůli svému židovskému původu. Ocenění uděluje obecně prospěšná společnost Post Bellum od roku 2010 pamětníkům zlomových momentů minulého století.

Devadesátiletý Suchý spolu se svým otcem, který byl ředitelem strašnického krematoria, ukrýval popel popravených obětí nacismu a komunismu, aby mohly být jednou pohřbeny důstojně. Zatčen byl za ukrývání agenta americké zpravodajské služby a protistátních letáků, jeho rodiče navíc pomohli jiné rodině při útěku za hranice. Z trestu vězení 25 let si odpykal polovinu, propuštěn byl v roce 1964.

Šestaosmdesátiletá Mária Matejčíková pomáhala ukrývat katolického kněze, který uprchl z vězeňské nemocnice, kam jej komunistická Státní bezpečnost převezla po jednom z brutálních výslechů. Za vlastizradu byla odsouzena na pět let vězení. Po pádu komunistického režimu se angažovala při rehabilitaci politických vězňů a nespravedlivě stíhaných. "Mám se dobře, protože nežiju ve strachu, kdy u nás zazvoní estébáci," řekla po převzetí ceny Matejčíková.

Duchovní František Lízna (76) byl pětkrát vězněn za protikomunistickou činnost, třeba opuštění republiky, šíření samizdatů a tisk letáků o politických vězních. Známý je svými poutěmi, od roku 1984 při nich ušel téměř 8000 kilometrů. V roce 2001 mu byl propůjčen Řád Tomáše Garrigua Masaryka za vynikající zásluhy o demokracii a lidská práva, o dva roky později mu Nadace Charty 77 za jeho práci vězeňského duchovního na Mírově udělila Cenu Františka Kriegla.

Třiadevadesátiletý Šimko byl opakovaně perzekvován kvůli svému židovskému původu, díky falešným křestním listům se jeho rodina vyhnula koncentračnímu táboru, musela ale do pracovního. Jako partyzán se zapojil do Slovenského národního povstání. Prodělal brutální policejní výslechy, v 50. letech minulého století v době politických procesů, které byly i antisemitsky motivované, přišel o práci. Stejně tak při normalizačních čistkách, kdy ztratil místo v zahraničním oddělení deníku Smena.

Lidé darovali rekordních 387 tun jídla a dalšího zboží

Obyvatelé České republiky podle předběžných odhadů věnovali při 5. ročníku národní potravinové sbírky rekordních 387 tun trvanlivých potravin a drogistického zboží. Minulý rok akce vynesla o 70 tun méně. Oznámili to organizátoři z platformy Byznys pro společnost.

Sbírka zajistila 886.000 porcí jídla, které pomohou před Vánoci v domácnostech osamělých seniorů, samoživitelek a jejich dětí, rodin ve finanční tísni, v azylových domech. Loni to bylo o 110.000 porcí méně. Letos se zapojilo 750 prodejen z řetězců Tesco, Globus, Penny Market, Kaufland, Albert, Lidl, BILLA, Makro, Dm drogerie markt a Rossmann.

Lidé darovali trvanlivé potraviny jako například konzervy, sterilovanou zeleninu, luštěniny, těstoviny, rýži, instantní polévky a dětské výživy a drobné cukrovinky. Na základě výzvy organizátorů věnovali i masové a rybí konzervy a další výživově kvalitní potraviny. Z drogistického zboží to pak byly dětské pleny, hygienické vložky či sprchové gely.

Pomoc poté, co ji zabalili dobrovolníci, putovala do skladů České federace potravinových bank, Naděje, Armády spásy a Charity Česká republika. S distribucí pomůže více než 300 partnerských neziskových organizací, které pomáhají potřebným.

Tisíce lékařů zřejmě nestihnou své ordinace připojit k eReceptu

Asi 4500 lékařů zřejmě nestihne své ordinace připojit k systému elektronických receptů eRecept. Vyplývá to z údajů, které ČTK poskytl Státní ústav pro kontrolu léčiv (SÚKL), který žádosti lékařů vyřizuje. Ústav již dříve oznámil, že žádosti podané po 24. listopadu zřejmě nestihne do konce roku zpracovat. Od 1. ledna 2018 budou muset lékaři povinně evidovat každý vydaný recept na centrálním úložišti.

Podle České lékařské komory je aktivních lékařů 43.451. "Do 24.listopadu přijal SÚKL 43.707 žádostí lékařů včetně stomatologů o přístup do centrálního úložiště. Po odečtení zamítnutých je evidováno celkem 38.974 žádostí o přístup a z toho je již 30.765 vyřízeno a jsou odeslány přístupové údaje," sdělila ČTK

mluvčí ústavu Lucie Přinesdomová.

Žádosti zamítal úřad zejména proto, že byly často poslané dvakrát. Za některé lékaře totiž žádost hromadně poslala nemocnice, kde pracují, a zároveň si ji vyřizovali i samostatně.

Elektronické recepty zavedl v Česku zákon v roce 2007, dosud byly dobrovolné. Povinnost měla být původně zavedena v roce 2015, ale byla už jednou odložena. Spory s dodavatelem systému o licence vyústily až v soud. Vytvoření druhé verze a jeho čtyřletá podpora a rozvoj vyšel SÚKL na 14 milionů korun, provoz stojí 100.000 korun měsíčně.

Ze Slovenska

Na Slovensku zastavili kamióny se 78 migranty

Slovenská policie zastavila na severu země dva kamióny s celkem 78 nelegálními migranty. Pašeráci je naložili v Rumunsku a chtěli je převézt přes Maďarsko a Slovensko do Německa. Policisté z úřadu hraniční a cizinecké policie zastavili kamióny s tureckými registračními čísly v Žilině.

„Na základě operativně-pátrací činnosti byla v Kysuckém Novém Městě zpozorována dvě nákladní vozidla a za několik minut byla zastavena v Žilině," uvedla policie.

V prvním kamiónu bylo 44 lidí z Iráku, Íránu a Sýrie. „Ve druhém vozidle bylo 34 lidí ze stejných zemí. Ilegální migranti byli následně eskortováni na oddělení cizinecké policie v Žilině." informovala policie. Mezi migranty byli muži, ženy i děti. Oba řidiči z Turecka se ke skutku přiznali a podle mluvčí policejního prezidia Denisy Baloghové vyšetřovatelé zahájili trestní řízení podezření ze zločinu převaděčství. Za jednoho migranta jim byla slíbena finanční odměna 500 eur (asi 12 800 korun).

Slovenské krajské volby: Kotleba poražen, levice ztratila čtyři kraje

Nezávislý kandidát a podnikatel Ján Lunter (66) v krajských volbách na Slovensku přesvědčivě porazil dosavadního šéfa Banskobystrického kraje Mariana Kotlebu z extremistické Lidové strany Naše Slovensko. Vládní strana Směr-sociální demokracie premiéra Roberta Fica ztratila čtyři kraje z dosavadních šesti, které kontrolovala.

Výsledky vyplynuly z finálního sčítání, účast ve volbách dosáhla téměř 30 procent, což je víc, než při posledních volbách.

Lunter získal 48 procent hlasů, Kotleba 23 procent. Na otázku, co udělá jako první v úřadě, Lunter novinářům řekl, že na sídlo kraje opětovně vyvěsí vlajku Evropské unie. „Otevřu také dveře a vyvětrám," dodal.

Velkým překvapením je porážka kandidátů strany Směr ve čtyřech krajích. Kandidáti Směru byli poraženi v Trnavském, Žilinském, Prešovském a Košickém kraji. Svůj post šéfa kraje obhájili pouze dva kandidáti strany Směr v Trenčínském a Nitranském kraji.

Ekonomika

Chovatelé musejí v oblasti s africkým morem porazit prasata

Veterináři vydali nová mimořádná opatření v souvislosti s africkým morem prasat na Zlínsku ve snaze zabránit šíření choroby, hlavně do chovů domácích prasat. Ve vysoce rizikové oblasti nákazy ohraničené ohradníky musejí chovatelé do 1. prosince porazit veškerá domácí prasata. Výjimku mají pouze chovy registrované podle plemenářského zákona, řekl ČTK Petr Majer z tiskového oddělení Státní veterinární správy (SVS).

Chovatelé v celém okrese Zlín nově musejí veterinářům hlásit veškeré úhyny domácích prasat, která budou následně vyšetřena na přítomnost nákazy. Chovatelé navíc budou moci přemisťovat veškerá zvířata z čeledi prasatovitých, až když jim krajská veterinární správa vydá osvědčení. Prasata určená k přemístění budou muset být během 15 dnů před přemístěním vyšetřena na africký mor prasat. Výjimka z tohoto nařízení platí pro prasata pocházející z registrovaných chovů.

Už déle než čtyři měsíce se daří africký mor prasat udržet na území zhruba 60 kilometrů čtverečních ohraničeném pachovými a elektrickými ohradníky, což odborníci považují za velký úspěch.

Pivovary hlásí půl roku po zákazu kouření méně čepovaného

Půl roku po zákazu kouření v restauracích hlásí pivovary úbytek prodejů čepovaného piva. V září mělo jít oproti loňsku o pokles o 24 procent, spotřeba se tak podle Českého svazu pivovarů a sladoven přesouvá do domácností. Říjnové údaje nemá svaz zatím k dispozici. Podle české pobočky distributora cigaret Japan Tobacco International je na hodnocení prodejů cigaret ještě brzy. Svaz pivovarů hovoří o dopadech nejen protikuřáckého zákona, ale i zavedení elektronické evidence tržeb (EET) a kontrolního hlášení DPH. Některé restaurace podle něj zavírají, přesné údaje o zavřených restauracích nebo naopak nově otevřených však nemá.

Restauratéři nicméně očekávají, že protikuřácký zákon brzy zmírní novela, kterou by mohla vytvořit nová Poslanecká sněmovna, řekl ČTK prezident Asociace hotelů a restaurací Václav Stárek. Ta by měla minimálně upravit paradoxní situace, které jsou v zákoně obsažené. Například podle něj není rozumné, aby v hotelu mohly být kuřárny, kdežto v restauracích ne.

Firma Gufex z Valašska vyrobí téměř 10.000 puků na olympiádu

Rodinná firma Gufex z Kateřinic na Vsetínsku nyní vyrábí hokejové puky pro zimní olympijské hry v jihokorejském Pchjongčchangu. Na olympiádu jich dodá 9600. Firma vyrábí puky pro významné hokejové podniky již delší dobu, nynější zakázka pro olympiádu je však větší, řekla ČTK jednatelka společnosti Kateřina Zubíčková.

"V minulých letech to bylo kolem 2000 kusů, nyní je to pro olympiádu v Koreji téměř 10.000 kusů. Nárůst je způsobený zřejmě tím, že je tam víc týmů," uvedla Zubíčková. S puky Gufexu budou hrát týmy mužů, žen i paraolympionici. "Bude i speciální edice, kdy se finálové zápasy budou hrát se speciálními puky," uvedla jednatelka.

Zakázky pro olympiádu či mistrovství světa nejsou podle ní ekonomicky zásadní, jde spíše o prestiž. Firma ročně vyrobí asi 1,2 milionu puků, dodává je do celého světa. Společnost zaměstnávající devět lidí chce rozšířit výrobu s novými technologiemi. Podle jednatelky jsou puky Gufexu úspěšné zejména proto, že díky svému složení málo špiní reklamy na mantinelech a nerozbíjí plexisklo ani při rychlosti 180 kilometrů v hodině.

Kurzovní lístek

30. 11. 2017 (střed)

EUR, 1 25,525
Kanada, 1 16,683
USA, 1 21,475

Kultura

Ve věku 70 let zemřel folkový písničkář Wabi Daněk

Po dlouhé nemoci ve věku 70 let zemřel Wabi Daněk, folkový písničkář, autor a původní interpret neoficiální trampské hymny Rosa na kolejích. ČTK o tom informovala rodina zemřelého. Více informací rodina sdělovat nebude.

Wabi Daněk delší dobu bojoval se zdravotními problémy. V létě byl nucen kvůli zhoršujícímu se stavu zrušit všechny své koncerty. Mimo jiné odvolal své vystoupení na festivalu Benátská!. "Chodil jsem za ním a poslední dny na tom byl opravdu špatně," řekl ČTK Daňkův spoluhráč z projektu Ďáblovo stádo David Landštof. "Pro celé trampské hnutí je to nenahraditelná ztráta, Wabi byl jedinečná postava, která nám bude moc chybět. Na příštím ročníku Porty si určitě jeho památku připomeneme," řekl ČTK jeden z pořadatelů festivalu Porta Jiří Vondráček.

Wabi Daněk oslavil sedmdesátiny letos 30. ledna. Zlínský rodák je pro mnohé ikonou českého trampského hnutí. Kromě "Rosy" kytaristu a skladatele Danka proslavily desítky dalších písní, například Píseň, co mně učil listopad, Nevadí, Fram či Hudsonské šífy. Je držitelem tří autorských a dvou interpretačních Port z kdysi velmi populární soutěže trampské a folkové písně. Za zásluhy o rozvoj žánru získal v roce 1979 Zlatou Portu. Na kontě má více než 150 písní. Až do roku 1983, kdy odešel "na volnou nohu", pracoval jako řidič sanitky.

Milerova dcera vydává svého Krtka, vnučka už není proti

Novou knížku, v níž vystupuje kreslený Krtek, vydává dcera autora původních příběhů Kateřina Milerová. Jde o další její publikaci, v níž vystupuje i nová postava paní Krtečková. Nová knížka se jmenuje Krtek a zahrádka a Milerová ji vydává ve vlastním nakladatelství Svatojánek, sdělila ČTK její mediální zástupkyně Magdaléna Bičíková. Na rozdíl od předchozího titulu proti knize neprotestuje neteř autorky Karolína Milerová, která se kvůli dílu svého dědy soudí.

Starší dcera Zdeňka Milera Kateřina žila dlouho ve Švýcarsku a ilustrovala mnoho knih pro děti. Otec ji prý poprvé přizval ke spolupráci na knihách Krtek a paraplíčko (1986) a Krtek a medicína (Jak krtek uzdravil myšku, 1987), tehdy ovšem ještě inkognito. Po návratu do Česka začala spolupracovat s otcem oficiálně. "Zdeněk Miler jí v roce 2011 poskytl licenci, a tím i svolení, že může v kreslení Krtka dál pokračovat. Kateřina Milerová tak smí oživit nejen původního Krtečka, ale i odvozeniny této postavy - tedy i Krtečkovou. S tím, že vše ostatní, další postavičky, přírodu i pozadí, už vytvoří podle svého rukopisu," uvedla Bičíková.

Českými slavíky jsou Lucie Bílá, Karel Gott a skupina Kabát

Absolutním Českým slavíkem se pro letošní rok stala Lucie Bílá. Zvítězila i mezi zpěvačkami, a to podvacáté. V kategorii zpěváků vyhrál tradiční anketu popularity už po dvaačtyřicáté Karel Gott, mezi skupinami si odnesl cenu Kabát, pro něhož je to celkově dvanáctá trofej. Mimořádnou cenu Slavíka pro výjimečnou osobnost z rukou Karla Gotta převzala Marta Kubišová, která nedávno ukončila kariéru. Zpěvačka, u níž si veřejnost kromě zpěvu cení i její postoje v době komunistického režimu, si vysloužila od svých kolegů ovace vestoje. Ceremoniál předávání slavíků ukončila legendární Modlitbou pro Martu.

Ocenění získala jako objev roku skupina Mirai, jejíž hit Když nemůžeš, tak přidej se stala nejoblíbenější písní posluchačů Rádia Impuls a současně nejstreamovanější českou skladbou internetu. Titul Slavíci bez hranic pro nejoblíbenějšího slovenského interpreta v Česku skončil opět v rukou členů kapely No Name.

Kabát do vysvětlení kauzy s Ortelem vrátí Českého slavíka

Skupina Kabát vrací Českého slavíka pořádající agentuře Musica Bohemica. Pokud agentura doloží skutečné počty hlasů pro kontroverzní kapelu Ortel a Kabát jich bude mít více, přijme cenu zpět. Novináře o tom informoval manažer Kabátu Radek Havlíček. Pořadatel chce s muzikanty o záležitosti jednat.

Pořadatelé se rozhodli přiznat kontroverzní skupině Ortel a jejímu zpěvákovi kvůli údajné podpoře nad rámec pravidel stejný počet bodů jako loni. Ortel tak skončil druhý v kategorii skupin a její lídr Tomáš Ortel třetí v kategorii zpěváků. Během vyhlašování výsledků ankety o tom organizátor neinformoval, oznámil to až později na internetu.

Sport

Zemřela Jana Novotná, tenisový svět wimbledonskou vítězku oplakává

Ve věku 49 let zemřela tenistka Jana Novotná. Wimbledonská šampionka z roku 1998, vítězka Fed Cupu i Turnaje mistryň podlehla rakovině a její úmrtí oplakává celý tenisový svět.

Brněnská rodačka Novotná vyhrála na okruhu WTA 24 turnajů ve dvouhře a 76 ve čtyřhře. V roce 1988 slavila triumf ve Fed Cupu. Vedle jednoho grandslamového vavřínu z dvouhry získala dalších dvanáct ve čtyřhře a čtyři ve smíšené čtyřhře. Byla bronzovou olympijskou medailistkou z dvouhry v Atlantě 1996, kde přidala stříbro ve čtyřhře s Helenou Sukovou, s kterou byly druhé i v Soulu 1988. Kariéru jedna z posledních hráček vyznávajících útočný styl servis - volej s výtečným čopem ukončila v roce 1999. O šest let později byla uvedena do tenisové Síně slávy. Dlouho žila na Floridě, odkud se před sedmi lety vrátila do Brna. Krátce trénovala Francouzku Marion Bartoliovou a od roku 2014 spolupracovala dva roky s českou hráčkou Barborou Krejčíkovou. Předloni ve Wimbledonu říkala, jak hluboce tenis milovala: "Tenis mi dává úplně všechno a i po těch letech mě naplňuje."

České biatlonistky obdrží po diskvalifikaci Rusek bronz ze Soči

České biatlonistky získají dodatečně bronzové medaile ze štafety na olympijských hrách v Soči v roce 2014. Původně druhé Rusky byly diskvalifikovány kvůli dopingu. Kvarteto Eva Puskarčíková, Gabriela Koukalová, Jitka Landová a Veronika Vítková se ve výsledkové listině posune za vítězné Ukrajinky a Norky, které si polepší ze třetí příčky. "Spravedlnost se ukázala a jsem ráda, že existuje. Mnohokrát jsme si s holkama říkaly, že dříve nebo později medaile přijde," řekla spolupracovníkovi ČTK Landová, která po minulé sezoně ukončila kariéru. Česká výprava vylepší svou rekordní sbírku ze Soči na dvě zlaté, čtyři stříbrné a tři bronzové medaile. Z patnáctého místa v žebříčku zemí se však neposune.

Podle České tiskové kanceláře připravila Jana Korečková Olomouc, Česká republika

CÍRKEV DOMA A VE SVĚTĚ

Pepež František v Barmě a Bangladéši

Ve dnech 26.listopadu až 2.prosince uskutečnil papež František svoji 21. apoštolskou cestu, při které navštívil Barmu a Bangladéš v jižní Asii. Podle statistik Vatikánu z roku 2015 žije v Barmě, která má 52 milionů obyvatel, asi 659 tisíc katolíků. Po příletu do barmského Rangúnu se v pondělí papež setkal s tamějšími politickými a náboženskými představiteli a také pozdravil tisíce lidí, kteří lemovali cestu z letiště do arcibiskupské rezidence. Tam ho také nadšení věřící přivítali tradičními tanci a zpěvem lidových písní.

V úterý se papež v metropoli Nejpyjitu setkal s prezidentem Tchin Ťjoem a nositelkou Nobelovy ceny za mír Do Aun Schan Su Ťij, která čelí mezinárodní kritice za to, že se nezastává etnic-ké menšiny Rohingů. Papež povzbudil Barmánce k "*náročnému procesu budování míru a národnímu usmíření*". Podle něj toho lze dosáhnout jen prostřednictvím "*prosazování spravedlnosti a dodržování lidských práv*", v čemž mohou právě náboženští vůdci hrát zásadní roli.

Ve středu sloužil v Rangúnu mši pro místní katolickou komunitu a vyzval při ní etnické menšiny, aby na násilí nereagovaly pomstou, nýbrž "*odpuštěním a soucitem*". "Cesta pomsty není cestou Krista," řekl papež. Po mši se Svatý otec sešel s nejvyššími buddhistickými představiteli země. Dále pak následovalo setkání s barmským episkopátem – celkem 22 katolických biskupů sdílelo s Františkem svoji radost a výzvy týkající se jejich služby národu. Kromě toho si Svatý otec našel čas i na neplánované setkání s místní jezuitskou komunitou. Ve čtvrtek sloužil papež František mši pro mladé věřící, ukončil návštěvu buddhistické Barmy a přesunul se do muslimského Bangladéše.

V bangladéšské Dháce papeže přivítal bangladéšský prezident Abdul Hamid a delegace politických a náboženských představitelů společně se skupinou dětí. Před Františkem navštívili tuto zemi Pavel VI. a Jan Pavel II. Potom navštívil Svatý otec památník národních mučedníků a pamětní muzeum Bangabadhu. Ve svém projevu k vládním úředníkům Svatý otec vyjádřil svou vděčnost bangladéšskému lidu za pomoc a poskytnutí útočiště pro stovky tisíc rohingských uprchlíků z Barmy a vyzval mezinárodní společenství, aby se zasadilo za řešení této krize. Dále zdůraznil, že v žádném případě nelze ve jménu Boha ospravedlňovat nenávist a násilí vůči ostatním lidem.

V pátek pak v Dháce udělil papež kněžské svěcení 16 mužům. Věřící vyzval k podpoře svých pastýřů. „*První způsob, jak podpoříte kněze, je modlitba. Boží lid, tedy všichni, skutečně všichni, podporuje kněze modlitbou. Nikdy se neunavujte v modlitbě za kněze,*" řekl František. V pátek večer se papež při ekumenickém setkání sešel se skupinou 16 Rohingů. Řekl při tom: "*Prosím o odpuštění za lhostejnost světa*". Navzdory původně plánovanému krátkému pozdravu promluvil papež s každým osobně. V Bangladéši žije přes 600 tisíc příslušníků této nábožensko-etnické skupiny, kteří letos utekli z Barmy do sousedního Bangladéše.

V sobotu 2. prosince v poslední den své apoštolské cesty římský biskup navštívil sestry Matky Terezy, které v Dháce pečují o tisíce sirotků a postižených lidí, a setkal se se zasvěcenými osobami. Tečkou za celou cestou bylo setkání s mladými na sportovním hřišti dhácké školy *Notre Dame College.*

Vychází kniha objasňující smrt Jana Pavla I.

V Itálii vychází kniha objasňující náhlé úmrtí papeže Jana Pavla I. v roce 1978. Dílo z pera novinářky a vicepostulátorky procesu blahořečení papeže Stefanie Falascové podrobně rekonstruuje poslední chvíle života Albina Lucianiho na základě dokumentů, svědectví a lékařských zpráv. Podle knihy zemřel Luciani přirozeným způsobem na srdeční selhání.

Jan Pavel I., vlastním jménem Albino Luciani, byl zvolen papežem v roce 1978. Svým stylem komunikace, kvůli němuž byl také nazýván „papež úsměvu", si rychle získal srdce věřících. Jeho náhlé úmrtí po pouhých 33 dnech zavdalo příležitost k nejrůznějším spekulacím. Ty nyní definitivně ukončuje nová kniha „*Papež Luciani. Kronika jedné smrti*".

V díle, kterému předcházela dekáda bádání, autorka rekonstruuje minutu po minutě poslední chvíle papeže. Opírá se přitom o lékařské zprávy, svědectví i další dokumenty, z nichž mnohé dosud nebyly nikdy zveřejněné. Přílohy na konci publikace obsahují přepis osobních svědectví o papeži, mezi jehož autory patří i emeritní papež Benedikt XVI., dále přetištěné rukopisné poznámky papeže, lékařské zprávy i chronologii pontifikátu. Předmluvu napsal současný vatikánský státní sekretář kardinál Pietro Parolin.

Jednou z postav nové knihy je sestra Margherita Marinová, nejmladší z řeholnic, které v onom roce pomáhaly papeži. Právě ona mezi prvními vstoupila ráno 29. září 1978 do pokoje Jana Pavla I. Současně v nové knize popisuje poslední den před jeho smrtí. „*Viděla jsem ho stále pokojného, plného důvěry, jistého,*" uvedla. Luciani tedy nebyl zdeptán „tíhou nového úřadu", jak si někteří domnívali; podle řeholnice nejedl ani nic zvláštního oproti ostatním.

Z dostupných dokumentů a svědectví vyplývá, že Jan Pavel I. zemřel na srdeční selhání. Hovoří o tom mimo jiné dosud nezveřejněná zpráva papežova lékaře Renata Buzzonettiho sepsaná krátce po úmrtí. Zpráva popisuje „*bolest v horní třetině hrudní oblasti, kterou Svatý otec pocítil v 19.30 a která trvala více než pět minut*". Stalo se tak večer před smrtí, kdy se papež modlil se svým sekretářem Johnem Mageem v kapli kompletář.

Nebyla však již otevřená vatikánská lékárna, bolest nebyla oznámená ani ošetřující sestře. P. Magee dosvědčuje, že sám papež nechtěl zavolat lékaře.

Mezi nově publikovanými dokumenty je také lékařská složka z roku 1975, kdy byl Luciani hospitalizován. Již tehdy mu byla diagnostikována malá kardiovaskulární patologie, která byla v té době považována za vyřešenou.

Kniha obsahuje též otázky kardinálů, které zaslali během následujícího konkláve lékařům. Ani tito církevní představitelé nejprve nevylučovali násilnou smrt Jana Pavla I., což však lékaři vyvrátili.

V současnosti probíhá proces blahořečení Albina Lucianiho. Začátkem listopadu schválil papež František hrdinské ctnosti Jana Pavla I., nyní je potřeba, aby byl uznán zázrak, který se stal na jeho přímluvu.

Podle zpráv České biskupské konferenc

O Panně Marii

Z myšlenek Arnošta z Pardubic

Arnošt, první pražský arcibiskup, byl po celý život velkým mariánským ctitelem. Sepsal ke vzdělávání kněží a věřících obsáhlé dílo o uctívání Panny Marie, které má 150 rozjímání pojednávajících o přednostech a slávě nebeské Královny. Dílo, jež pojmenoval Mariale, se stalo významnou duchovní pomůckou všech, kdo se k Marii utíkají. Z této práce vybíráme několik citátů k zamyšlení.

* * *

„Maria je světlo, jímž lidé milující Boha vzcházejí, vzrůstají, kvetou a vydávají ovoce dobrých skutků."

„Ave Maria! Neplatí toto pozdravení také nám, tj. našemu spasení, našemu zachránění? Jistě by bylo nezdvořilostí, kdybychom si nevšimli jakéhokoli pozdravu. Tím více, kdybychom si nevážili nebeského pozdravu Marii, která je počátkem našeho vykoupení Kristem Pánem."

„Maria je kniha života, zrcadlo a vzor všeho stvoření."

„Ona je čistá jako pramen, průhledná, světlá a jasná, jako potůček v sadě je její duše. Ona je tou studnicí vod dle Izaiáše, jejíž vody nevyhynou; ona je studnicí života věčného, o které se mluví ve Zjevení sv. Jana (21,6)."

„Prostřednictvím Panny Marie k nám sestupuje od Otce světel Je- žíš Kristus a všechen dokonalý dar, všechno duchovní dobro."

„Maria je květem světovým, nejkrásnějším květem ze všeho stvoření. K této růži, do této růžové zahrady máš pilně chodit. Radím ti upřímně: Trhej si tam kvítí spasení, trhej si růže nehynoucí slávy!"

„Maria plnila také zákon Boží a učí nás, abychom ho i my plnili. Hned od svého dětství a vždy byla věrná Božímu zákonu, nikoliv jako zapomínající posluchačka, nýbrž jako poslušná plnitelka. Nahlížela do vůle Boží a nalézala tam napsaný věčný zákon, nejdokonalejší shodu a řád."

Kladská Madona,
vlevo dole donátor obrazu Arnošt z Pardubic

„Maria je nám také branou nebeskou, branou stádce, nezavřenou, nýbrž vždy otevřenou nám všem. Skrze ni je možno vejít do blažené věčnosti."

„Ona svítí jako denice, líbezně a mocně do naší duše. Jejím světlem jako rosou okřívají ctnosti, s ptactvem probouzí a povzbuzuje duši, aby chválila Boha. Za její mateřské ochrany začíná člověk práci a Bůh mu požehná jako Jakobovi."

„Maria je také tobě Hvězdou mořskou, tvojí Polárkou. Když na tě přikvačí bouře pokušení, když budeš vmeten na úskalí zármutku, pohleď vzhůru ke své Hvězdě, vzývej Marii, následuj její příkladný život a buď jist její přímluvou."

„Z Hvězdy mořské nesmějí plavci spouštět zraku, ukazuje jim cestu do přístavu."

„Církev Boží na zemi se podobá kra lovství Božímu v nebi. Na nebi vid nebešťané Boha tváří v tvář, on je jejic majetkem. Členové církve na zemi ne vidí Boha svýma očima, ale mají h skrytého na oltáři a zde je jejich ma jetkem. Církev Boží miluje Syn Bož neboť se za ni vydal, aby ji učinil slavnou Jak by ji tedy I Matka Páně nemilovala Ona je skálou církve, obkličuje ji jak Středozemní moře ze všech stran a jak silná démantová zeď, ona je její Slitov nice, potírá její nepřátele, ona je jejín srdcem a stromem života."

„Panna Maria má stráž nad hříšníky aby ihned nebyli zavrženi. Ona odstra ňuje všechny závory, jež by překážel milosrdenství Božímu, působí, aby hříš níci do sebe šli, volá váhavé, a zvlažuj jejich srdce, aby se dali na cestu pokán Panna Maria je ochranou v pokušení občerstvuje ty, kdo zemdleli. Ona j občerstvením všem, kdo se k ní utíkaj ale ne sama, nýbrž se svým Synem jehož nám dává k naší posile. Pann Maria je vůdkyní těch, kdo se dali n cestu k nebi, ať jsou začátečníci, po kročilí nebo už dosahují dokonalosti."

„Milujme Matku Boží, neboť ona ná milovala dříve, než jsme ji milovali my Miluj me ji, neboť ona za nás vydal Lásku svou, Syna svého na smrt. Milujm ji, neboť ona nás přijala za své děti a neza pomene na nás, ani když bychom rodin Boží opustili. Milujme Matku Boží, nebo má mnoho nepřátel, buďme aspoň m jejími přáteli. Milujme ji, neboť v této době se děje proti Matce Boží to, co ne učinili ani lotři na hoře Kalvarské. Panen ská Matka Boží a Matka naše je předmě tem pohan a urážek, nahraďme jí tedy čeho se jí ubírá – úctu a lásku – a Matk Boží nám bude vděčná."

„A nakonec prosme Pána Ježíše, ab doplnil, co by se naším chválám ne dostávalo."

Mariologie Arnošta z Pardubic, prvního arcibiskupa pražského : na základě jeho spisu Psalterium de laudibus Beatissimae Virginis, čili, Mariale Arnesti (Praha 1887

„Jako by mě někdo vedl za ruku...“

Následující příběh je pravdivý. Vypráví přesně o tom, co se modlíme ve známém Memorare sv. Bernarda: „Pamatuj, lásky-plná Panno Maria, že od věků nebylo slýcháno, abys opustila toho, kdo se utíkal pod Tvou ochranu, kdo vzýval Tvou moc, kdo prosil o Tvou přímluvu...“

Jsem židovka, pocházím z východního Polska a jsem sedmá z deseti dětí. Ačkoliv většinu obyvatelstva naší obce tvořili židé, od dětství jsem se kamarádila s křesťanskými děvčaty a ta mě, k mé velké radosti, často zavedla do katolického kostela. Tam jsem pozorovala, jak se děvčata modlila před oltářem Panny Marie a moje nejlepší kamarádka mě potají naučila modlitbu „Zdrávas, Maria“. Od té doby jsem také sama chodila do kostela ke krásné soše, kterou mé kamarádky nazývaly Neposkvrněná. Usilovně jsem se tam modlívala k Panně Marii a pociťovala jsem k ní stále větší lásku. V první třídě základní školy jsem jako malá židovka měla mnoho katolických spolužaček, s kterými jsem chodívala také na mši svatou. Pan farář o tom věděl a velice ho to těšilo. Tehdy jsem se naučila i modlitbu Otče náš a Sláva Otci, jakož i modlitbu růžence a celé loretánské litanie.

Když se v třetí třídě moje spolužačky připravovaly na první svaté přijímání, opakovaně mě prosily, abych je vyzkoušela z katechismu. Tak jsem brzy z katechismu uměla nazpaměť nejen odpovědi, ale i otázky. Jednoho dne se však moji starší sourozenci a rodiče dozvěděli, že jsem byla v katolickém kostele. Otec začal plakat a pospíchal k rabínovi, aby ho požádal o radu. Matka mě naopak chtěla přinutit, abych přísahala, že už nikdy víc nevstoupím do katolického kostela. Vyhrkly mi slzy, ale nic jsem nepřísahala ani neslíbila. Otec mě po návratu od rabína strašně zbil řemenem a zakázal mi samotné opouštět dům. Přísně mi vysvětlil, že chodit do katolického kostela je hřích.

V září 1939 německá armáda obsadila Polsko. Můj otec, krejčí, protože byl žid, ztratil brzy všechny své zákazníky, a tak se dostala rodina do velké bídy. Musela jsem chodit žebrat, avšak často mě s nadávkami vyhnali už ode dveří. Na jaře roku 1940 Němci oplotili jednu část naší vesnice ostnatým drátem a všichni židé se tam museli přestěhovat. Jejich vlastní domy obsadili jiní. Židé. Den předtím z vesnice tajně uprchli tři bratři i starší sestry; mě však máma nenechala odejít.

Jednoho říjnového rána najednou nacistické jednotky v pancéřových vozech obklíčily naše židovské ghetto a všechny nás přinutily shromáždit se na malém náměstí. Začali na nás střílet a já jsem na vlastní oči viděla, jak umírají moji rodiče a mladší sourozenci.

Hrůzou jsem zkameněla. Bylo to zvláštní, že do mne nikdo nestřelil. Ale najednou se ke mně přiblížil voják drsného vzezření a mířil na mne puškou. Vykřikla jsem: „Miluji Neposkvrněnou! Miluji Neposkvrněnou!“ Tu se voják rychle porozhlédl kolem sebe, chytil mě za ruku, schoval pod dlouhý vojenský kabát a vyvedl mě ven z ghetta. Venku mi řekl: „A teď utíkej!“

Celý den jsem se skrývala na poli. Až navečer jsem se opatrně přibližila k jednomu domu, ale domácí mě ze strachu ani nevpustili dovnitř. Nakonec mě do svého domu přijala jedna chudá žena, dala mi najíst, nechala mě u sebe přespat a ráno mi do šátku zabalila něco na jídlo. Podala mi to se slovy: „Běž tímto směrem, dcero moje, do hor. Tam se židé schovávají v jednom bunkru. Možná tam dokonce najdeš své bratry a sestry.“

Vyčerpaná jsem se po několika dnech skutečně dostala ke svým sourozencům. Povyprávěla jsem jim všechno, co se stalo s našimi rodiči a ostatními sourozenci. Spolu jsme však dlouho nezůstali. V noci nás obklíčili vojáci SS, střídali do našeho úkrytu a házeli do něj granáty. Bunkr byl zasažen a moji bratři a sestry přišli o život. Nevím, proč se mi nic nestalo. Podařilo se mi utéct a skrýt se v houštině. Vícekrát přeběhli zuřiví němečtí ovčáci docela blízko mne, ale jakoby zázrakem mě neucítili. Bez přestání jsem se modlila k Neposkvrněné. Nad ránem se vojáci stáhli a já jsem opustila svůj úkryt. Okolí bylo poseto mrtvolami. Našla jsem těla svých sourozenců a pochovala jsem je; trvalo mi to celý den. Po západu slunce jsem se na jejich hrobě pomodlila a potom jsem se vydala na cestu. Celou noc jsem bloudila, kupodivu jsem však vůbec neměla strach, spíše silný dojem, jako by mě někdo vedl za ruku.

Ráno jsem přišla k jedné osadě. V prvním dvoře, jak se zdálo, nebylo ani živé duše. Vstoupila jsem do předsíně, trochu jsem pootevřela dveře a podívala se dovnitř. Na posteli leželo děvče, bílé jako stěna, leželo nepohnutě – bylo mrtvé. U postele klečela žena a velmi plakala. Vedle ní stál její muž, strnulý bolestí. Najednou se otočil a zeptal se mě: „Kdo jsi? Co chceš?“ Já jsem se na něho jen smutně podívala. Avšak žena pochopila. Přišla ke mně a něžně mě objala. Po chvíli se se slzami v očích obrátila na svého muže: „Podívej se, naše jediná dcera zemřela. Bůh nám posílá namísto ní toto děv-če.“ Přitom si mě ještě pevněji přivinula k sobě a zeptala se mě: „Řekni, kdo jsi a od-kud přicházíš?“ Tu jsem jim vypověděla svůj příběh a skončila jsem slovy: „Ne, ne-chci zemřít, chci žít, protože miluji Pannu Marii, Neposkvrněnou. Ale vojáci mě za-bijí.“ – „Nikoliv,“ uklidňovala mě žena. „Ochráníme tě. Dobře poslouchej, malička. Jsi podobná naší dceři. Ode dneška se budeš jmenovat Hedvika – jako ona.“

Během následující noci manželé v zahradě pochovali svoji mrtvou dceru. Hrob pokropili svěcenou vodou a pokryli listím. Nikdo nemohl mít podezření, že je zde hrob, a jejich Hedvika žila nadále ve mně.

Po několika dnech jsem onemocněla a tři dny jsem se nacházela mezi životem a smrtí. Několikrát přišli do domu také příslušníci SS, ale stačilo říci jen jedno slovo: „Ty-fus,“ a oni ihned odešli. Když jsem se ko-nečně uzdravila, dům jsem pod záminkou pomalé léčby neopouštěla. Moji adoptivní rodiče se mnou od začátku zacházeli jako se svojí vlastní dcerou. Po určité době mě na moji vlastní žádost tajně pokřtili, a tak jsme mohla přistoupit ke svaté zpovědi a přijmout svaté přijímání. Velmi ráda a často jsem se modlila k Panně Marii, k Neposkvrněné. Moji noví rodiče mě velmi milovali a já jsem jim jejich lásku odplácela svojí. Dali mě zapsat na gymnázium a odmaturovala jsem s vyznamenáním. Po válce vedla moje cesta do Společenství Neposkvrněného početí Panny Marie. Tady jsem šťastná řeholní sestra a působím jako učitelka ve škole.

Z Víťazstvo Srdca 114/2017
Překlad podle Světla 33/2017

Nejkrásnější blahopřání
k životnímu jubileu

Karlu Tomečkovi

18. prosince se dožívá 90 roků

Jsem Moravan - toť chlouba má,
kdo, rcete, otčinu mou zná?
Kdo zná ten požehnaný kraj,
ten utěšený zemský ráj?
Ó Moravo - ty vlasti má,
tys země moje přemilá!

Zde Rostislav, zde Svatopluk
mé drahé mluvy střehli zvuk.
Zde posvátný konával děj
na Velehradě Metoděj.
Ó Moravo, ó vlasti má,
tys dávnou slávou věnčená!

Zde každý kraj má nový div -
zde dobrodružný lid je živ.
Ten miluje svou Moravu
a dbá o její oslavu.
Jsem Moravan, k tomu se znám
a za vlast statek, život dám!

Mému drahému manželovi,
našemu milujícímu tatínkovi
a laskavému dědečkovi

z celého srdce přejeme a
v modlitbách vyprošujeme
hojnost Božího požehnání,
dobré zdraví a vše nejlepší

manželka Božena
syn Kája
dcera Alena s rodinou

Připojujeme se k blahopřání
našemu milému oslavenci,
dlouholetému členu České misie v Chicagu,
věrnému katolíkovi a Moravanovi tělem a duší.
Kéž Vám Hospodin žehná do dalších let života,
kéž Vás Kristova láska provází a Duch svatý
Vám zprostředkuje hojnost Božích darů a milostí.
Milovaná Nebeská Matka, Panna Maria,
ať Vás vezme pod ochranu svého pláště
a svatý Antonín, patron rodného kraje,
ať Vás podpírá svou pravicí.
Kéž Vám dobrotivý Bůh mnohonásobně odmění
Vaši celoživotní práci, lásku, dobrotu
a obětavost pro druhé.
To Vám vyprošujeme ve svých modlitbách

Mons. Dušan Hladík
Fr. Vojtěch Dvouletý
a přátelé z České misie v Chicagu

Srdečné blahopřání

Ludvíku Pospíchalovi

70

S radostí a plesáním
pějme všichni chvály zde!
Všeobecným hlásáním
ať náš hlahol k nebi jde!

Slavme Boha nejvyššího,
Syna jeho jediného
troubami a varhanami,
cimbály a píšťalami.

Aby dal své požehnání
a ve zdraví radování
Ludvíkovi milému,
bratru našemu...

Našemu milému varhaníkovi a zpěvákovi,
neúnavnému pomocníkovi a
obětavému pokladníkovi České misie,
věrnému křesťanovi a našemu příteli
k životnímu jubileu,
které oslaví 27. prosince

blahopřejí a
„Mnogaja ljeta“
v Boží milosti
a plné síle těla i ducha
vyprošují

Mons. Dušan Hladík
Fr. Vojtěch Dvouletý
a všichni přátelé z České misie v Chicagu

Vděčná vzpomínka

7. prosince 2017 si připomeneme sedmnácté výročí úmrtí našeho milého duchovního Otce

Rev. Maura Ladislava Poučka OSB

Narodil se 21. listopadu 1920
ve Velké Lečici u Příbrami v Čechách.
Vstoupil do benediktinského řádu, kde v arciopatství
sv. Vojtěcha a sv. Markéty v Praze - Břevnově
30. srpna 1941 složil řeholní sliby.
Teologii studoval na Karlově Univerzitě v Praze a od roku
1946 v Belgii, kde byl 1. srpna 1948 vysvěcen na kněze.
9 roků působil jako misionář a učitel katolických škol
v Belgickém Kongu v Africe.
Od roku 1965 působil v Chicagu v USA, kde se zapojil
nejprve do práce benediktinů v Lisle, posléze pracoval
především pro naše krajany ve farnosti sv. Prokopa v Chicagu
a nakonec ve farnosti Panny Marie Svatohorské v Ciceru.
Ve svém kněžském poslání byl vyhledáván
jako výborný zpovědník.
Spolu s Otcem Vojtěchem Vítem OSB se významnou
měrou podílel na vydávání krajanských novin Hlas národa
jako redaktor a korektor.
Na věčnost byl Pánem života a smrti povolán
po těžké nemoci 7. prosince 2000.
Odpočívá na klášterním hřbitově opatství sv. Prokopa v Lisle.

Vzpomínkovou mši svatou budeme za něho obětovat v kostele České misie v Brookfieldu v sobotu 9. prosince 2017 v 6.30 večer.

Děkujeme všem, kdo si na něho v modlitbě vzpomenou s námi.

Mons. Dušan Hladík
a přátelé z České misie v Chicagu

Bolestná vzpomínka

S bolestí v srdci vzpomínáme, že před sedmi roky 21. prosince odešel na věčnost náš milovaný manžel, tatínek a přítel, pan

MUDr. Jiří Podzamský

Narodil se 14. října 1923 v Kopanicích na Slovensku.
Lékařskou fakultu dokončil na Karlově Univerzitě v Praze.
Po roce 1948 odešel do exilu a v roce 1954 se dostal do USA.
Byl vedoucím lékařem v MacNeal Hospital v Berwynu,
později vykonával soukromou praxi. Byl člověkem šlechetného
srdce, pomáhal potřebným a nemajetné léčil zdarma.
Zemřel po těžké nemoci 21. prosince 2010 ve věku 87 let.
Odpočívá na hřbitově Woodlawn ve Forest Park, IL.

Mši svatou za něho budeme obětovat
v neděli 17. prosince 2017 v 10.30 dopoledne
v kostele České misie v Brookfieldu

Děkujeme všem, kdo mu s námi věnují chvíli tiché vzpomínky v modlitbě.

Jiřina Podzamský, manželka
Miara a Georgina Podzamský, dcery v USA
Yvonnka Čarnecká, dcera s rodinou na Slovensku
a ostatní příbuzní v USA, na Slovensku a v České republice

HLASY NÁRODA

Máte již zaplaceno předplatné na rok 2018?

Vpravo nahoře na nálepce s Vaší adresou je měsíc a rok, kdy Vám předplatné končí

USA na rok – osobní odběr v kostele: 30.00 USD
USA na rok – poštou 1.třída:
30.00 + 20.00 poštovné = 50.00 USD
Kanada na rok letecky:
30.00 + 35.00 poštovné = 65.00 USD
(prosíme z Kanady posílejte šeky v US dolarech)
Ostatní cizina na rok letecky:
30.00 + 60.00 poštovné = 90.00 USD
Šeky pište pouze na: **Czech Mission**

Naše adresa:
Czech Mission
9415 Rochester Ave.,
Brookfield, IL 60513
Tel.: (708) 255 - 5117 Mobil: (708) 533-1050

Doporučte Hlasy národa svým známým!

Upřímná vzpomínka

Letošního 26. prosince 2017 si připomeneme deváté výročí odchodu na věčnost našeho milovaného tatínka a dědečka, pana

Cyrila Příkazského

Narodil se 22. října 1917 v Lužicích u Hodonína. V době hospodářské krize se celá jejich rodina v roce 1933 vystěhovala do Argentiny. Zde se v roce 1949 oženil s Blankou, se kterou prožili 59 let šťastného manželského života. V Argentině se jim narodili synové Cyril, Josef a Václav. Cyril Příkazský se také angažoval v mnoha krajanských spolcích v Argentině a organizoval ochotnická divadla. Byl činný v Československém Orlu. Na pozvání Orlů v roce 1961 přesídlil se svou rodinou z Argentiny do Chicaga. Pracoval zde jako soustružník v továrně a narodila se jim zde dcera Marie a syn Ludvík. V roce 1975 byl zvolen za starostu Chicagské jednoty Orla župy Svatováclavské a tuto funkci vykonával až do své smrti. Mimo to byl aktivním členem mnoha krajanských organizací v Chicagu, angažoval se ve Sdružení československých exulantů, v Národním svazu českých katolíků, v Ústředně moravských spolků a mnoha dalších organizacích. Dlouhá léta byl členem výboru pro organizaci Československého reprezentačního plesu, nacvičoval a režíroval česká ochotnická divadla, účinkoval v pěveckých sborech, pracoval ve fotbalovém klubu Sparta A.B.A. Chicago, organizoval mnohé zábavy, piknky a jiné akce. Byl hluboce věřícím katolíkem, ve víře vedl celou svou rodinu, pravidelně navštěvoval naše české bohoslužby a naplno se angažoval v činnosti České misie v Chicagu. Na věčnost byl povolán na svátek sv. Štěpána 26. prosince 2008. Odpočívá na hřbitově Panny Marie Královny nebe v Hillside, IL.

Mši svatou za něho i jeho zesnulou manželku Blanku budeme obětovat v neděli 24. prosince 2017 v 10.30 am v kostele České misie v Brookfieldu.

Děkujeme všem, kteří si na něho vzpomenou v modlitbě s námi.

syn Cyril Příkazský
a děti Kaz a Amy, Petr a Emily
syn Josef Příkazský s manželkou Lindou
a děti Josean a Bianca
snacha Jane Příkazský
a děti Pavel a Mark
dcera Marie Nováková s manželem Markem
syn Ludvík Příkazský se synem Mikem

Vroucí vzpomínka

na naše milé rodiče a prarodiče

Františka a Marii Minaříkovy

František Minařík se narodil 11. října 1918
v Kelníkách na Moravě.
Marie Minaříková, rozená Světinská,
se narodila 13. prosince 1924 v Dolním Němčí.
V roce 1943 spolu uzavřeli manželský sňatek.
Po komunistickém puči v únoru 1948 odešli i
s dcerou Mařenkou přes Rakousko a Západní
Německo do USA, kam se dostali v roce 1952.
Žili nejprve v New Yorku později přesídlili do Chicaga,
kde se jim narodila druhá dcera Anička.
Nejprve v Chicagu a později v Ciceru měli známé pekařství.
Obětavě po celý život pomáhali našim exulantům a
všem potřebným lidem v jakékoli nouzi.
Aktivně pracovali v mnoha krajanských organizacích,
především ve Sdružení československých exulantů v Chicagu,
v Ústředně Moravských Spolků, v Československém Orlu
v exilu a mnoha dalších. Byli též štědrými podporovateli
katolické církve a českých farností v oblasti Chicaga.
František Minařík byl povolán na věčnost 26.března 1998
Marie Minaříková zemřela 7. ledna 2011
Oba jsou pochováni v mauzoleu
hřbitova Panny Marie Královny nebe v Hillside.

Vzpomínkovou mši svatou za Františka Minaříka a jeho manželku Marii Minaříkovu a její bratry Fr. Ludvíka Světinského a Josefa Světinského a rodiče Světinských budeme obětovat v neděli 25. března 2018 v 10.30 dopoledne v kostele České misie v Brookfieldu

Děkujeme všem, kteří si na naše drahé zesnulé vzpomenou v modlitbě spolu s námi.

Marie Dolson, dcera
s manželem Richardem
Anna Minaříková - Vukson
s manželem Michaelem
Colin Kortanek, vnuk s manželkou JessikouJustin
Kortanek, vnuk s manželkou Kathií
Sofia a Emma Kortanek, pravnoučata

VÁNOČNÍ BOHOSLUŽBY

v České katolické misii sv. Cyrila a Metoděje

9415 Rochester Avenue, Brookfield, Illinois 60513

Půlnoční mše svatá

Na Štědrý večer v neděli 24. prosince 2017 v 10.00 PM

české koledy se budou hrát a zpívat již od 9.00 PM

Mše sv. na Kristovo narození

V pondělí 25. prosince 2017 v 10.30 AM

Další bohoslužby

26. prosince – sv. Štěpána 6.00 PM
27. prosince – 10.00 AM
Po mši svaté setkání seniorů v klubu misie
28. prosince – 6.00 PM
29. prosince – 6.00 PM
30. prosince – sv. Rodiny 6.30 PM
31. prosince – sv. Rodiny 10.30 AM
Večer Silvestrovské posezení v klubu misie
od 11.00 do 12.00 hod. večer NOČNÍ ADORACE
1. ledna 2018 – Matky Boží Panny Marie 10.30 AM
6. ledna 2018 – Zjevení Páně – Tří králů 6.30 PM
7. ledna 2018 – Zjevení Páně – Tří králů 10.30 AM

Příležitost ke svaté zpovědi vždy hodinu před mší svatou.
K svatému přijímání může přistoupit jen ten, kdo se očistil od hříchů.

Bližší informace podá: Mons. Dušan Hladík Telefon: (708) 255 - 5117 Mobil: (708) 533 – 1050

Česká misie Vás srdečně zve na

TŘÍKRÁLOVÝ VEČER

v Klubu České misie

9415 Rochester Ave. Brookfield, IL 60513

v sobotu 6. ledna 2018
od 8.00 hodin večer

K poslechu, zpěvu i tanci bude hrát vánoční koledy, populární melodie a lidové písně

Cimbálová muzika

pod vedením Petra Lanžhotského

Budou připravena výborná česká jídla, domácí pečivo, točené plzeňské pivo a nápoje všeho druhu.

Vstupné dobrovolné.

Informace Mons. Dušan Hladík:

Telefon: (708) 255 - 5117
Mobil: (708) 533 – 1050

SDRUŽENÉ ČESKOSLOVENSKÉ ORGANIZACE V CHICAGU

Vás srdečně zvou na

Jubilejní 60. Reprezentační ples

v sobotu 3. února 2018

v Drury Lane Oak Brook,
Oak Brook Terrace, IL

Hraje hudba
Melody Gentlemen
z České republiky

Večeře, otevřený bar a víno na stolech.

Tento ples je věnován debutantkám z minulých Reprezentačních plesů.

Pro další informace a reservace volejte
Jean Menšikovou 630-207-8675
nebo zašlete email:
representativeball@gmail.com
a též navštivte
www.czechoslovakalliedorganizations.org

Ježíšku náš drahý,
nezapomeň,
že jsi Jezulátko z Prahy,
nezapomeň,
že jsme dítky Tvojí Matky,
nechť nás rozehřeje
úsměv její sladký!

Všem lidem dobré vůle
Boží požehnání

vyprošuje

Karel J. Chrobák s dětmi a vnoučaty

Požehnané svátky vánoční
a hodně zdraví v novém roce
všem přátelům a známým přejí

Tomečkovi
a Rasochovi

Radostné svátky vánoční
a požehnaný nový rok 2018
svým přátelům a známým přeje
Alice Vedralova s rodinou

Hojnost Božího požehnání
a stálého zdraví
všem členům a příznivcům
vyprošuje do celého roku 2018

Distriktní svaz českých katolíků
v Clevelandu

Rev. Josef Callahan, kaplan
Josef Kocáb, předseda

Veselé Vánoce a šťastný nový rok 2018
Merry Christmas
and happy New Year 2018 from

CZECH CATHOLIC UNION

5349 Dolloff Road, Cleveland, Ohio 44127
Fraternal Life Insurance
Since 1879
1-216-341-0444
Robert L. Cermak, president
Chicago Representatives
Loretta Moravecek 1-708-484-3162
Dolores Jacklin 1-630-968-1292

We wish a very Blessed Christmas and Happy New Year to all our friends
Všem našim přátelům přejeme milostiplné svátky Kristova narození a šťastný nový rok 2018

Marik Baken

Funeral Services Ltd.
Barbara Marik Baken
In association with
Conboy's Westchester Funeral Home
10501 W. Cermak Rd., Westchester, IL 60154
Direct Line: (773) 910 – 3400
Chapel: (708) 562 – 5900
e-mail: marikbaken@sbcglobal.net

Veselé Vánoce a šťastný nový rok 2018

přeje všem přátelům

SPARTA CHICAGO · USA

SPARTA A. B. A.

Požehnané prožití svátků vánočních a radostný a úspěšný nový rok 2018 všem krajanům po celém světě

přeje a vyprošuje
od Pacifiku z Kanady
Čech jazykem a Moravan srdcem

John Novotný

Kéž Kristovo narození
naplní Váš život radostí a pokojem.
Kéž je pro Vás nový rok 2018
šťastný a požehnaný.

To všem přátelům a známým
přeje a v modlitbě vyprošuje
rodina

Hasilova a Pavlikova

Veselé Vánoce a
mnoho štěstí a
zdraví v novém
roce 2018
všem přátelům
přeje

George Boleslav
Rudolf Boleslav
s manželkou Sharon
a synové Garrett a Brent

CENTRO
VELEHRAD

Český dům pro poutníky v Římě

Vás srdečně zve v novém roce 2018
k návštěvě Věčného města,
k pouti ke sv. Petrovi a Pavlovi,
k setkání se Svatým otcem,
papežem Františkem.

Přejeme Vám i Vašim rodinám
radostné Vánoce a
u jesliček Kristových
v bazilice Panny Marie sněžné
Vám vyprošujeme Boží pomoc a požehnání
pro celý příští rok.

P. Pavel Schwarz, ředitel

V opraveném poutním domě
nabízíme ubytování a další služby
pro jednotlivce a skupiny poutníků.
Dům se nachází 10 minut pěšky od Vatikánu,
autobusové a vlakové spojení je po celém Římě.
Cena za osobu a noc se snídaní je od 30 €,
jsou možné skupinové a sezonní slevy.

Via delle Fornaci, 200
00165 Roma, Italia
Tel: + 39 06 636 256
+ 420 577 440 070
velehrad.roma@gmail.com
www.velehrad.it

MLADÝM

Vánoční slovník

Naděje

Sváteční dny jsou obdobím naděje,
která není laciným optimismem,
že všechno dobře dopadne, ale je to jistota,
že všechno má smysl – bez ohledu na to,
zda budou naplněny naše představy a přání.
Z příběhu, který začíná ve chlévě
a který vede přes kříž,
můžeme čerpat svou naději, jedinou naději,
která nás dokáže navzdory všemu
udržet nad hladinou
a každý den přimět k dobrým činům.

Čas

K čemu využít sváteční čas?
Udělej si čas na myšlení, to je zdroj síly.
Udělej si čas na hraní, to je tajemství mládí.
Udělej si čas na četbu, to je setba moudrosti.
Udělej si čas na to, abys projevil přátelství, to přináší radost.
Udělej si čas na snění, to tě povznese ke hvězdám.
Udělej si čas na lásku, to je radost ze života.
Udělej si čas na spokojenost, to je hudba duše.

Úsměv

Někomu se vytratil ze života a z tváře,
ale k Vánocům by měl patřit.
Když se na někoho usmějete nebo ho pochválíte,
můžete mu vrátit smysl života.
Možná si vzpomenete na den,
kdy jste zrovna neměli náladu.
Najednou se na vás někdo usmál nebo řekl:
„Dnes ti to ale sluší!“
„To se ti povedlo!“
„To je prima, že jsme spolu!“
Nebylo vám hned lépe?

Úsměv a vlídné slovo vás nestojí nic,
ale pro druhého mohou mít ohromnou cenu.
Mohou proměnit i všední den ve sváteční.

P. Prokop Siostrzonek, OSB

Vánoční paradoxy

Paradox první

Pokud se lidé chtějí stát Bohem,
dělají tak vždycky jenom kvůli sobě.
Bůh se však dnešní noci
stal naopak člověkem kvůli nám.

On nepotřeboval naše člověčenství pro sebe,
ale my jsme nutně potřebovali
v narozeném betlémském dítěti
jeho Božství pro nás.

Stará moudrost říká,
že Bůh se stal proto člověkem,
aby se člověk mohl stát Bohem.

Paradox druhý

Lidští rádobybohové v podobě zpěváků, sportovců,
politiků nebo podnikatelů touží přivádět na svět své
potomstvo ve vyhlášených porodnicích slavných klinik
a ve společnosti renomovaných porodníků.

Bůh naopak vstoupil na planetu ve starém chlévě
a v přítomnosti němých tvorů.

Světové bulváry o tom mlčely, sponzoři se nepředháněli,
exotická jména dítěti se nevybírala.

Naopak. Domácí informovala bytost veskrze duchovní,
přespolním to oznámila mlčenlivá hvězda, jméno bylo dáno
předem a kadidlo nebo myrhu nelze pokládat za sponzoring.

Paradox třetí

Té noci se narodilo dítě,
jehož životní konec
byl v lidských očích totální prohrou.

A přesto se stal paradoxně
největším vítězstvím v dějinách.

Vítězstvím života nad smrtí.

P. MUDr. ThDr. Max Kašparu

Obě meditace jsou z knihy Vánoční miniperly,
kterou vydalo Karmelitánské nakladatelství

Příběhy pro potěchu duše

Natálka

Natálčin domek byl nejčistší, nejnablýskanější a nejlépe udržovaný z celé vesnice. Natálka u něj měla krásnou zahrádku a také uměla skvěle vařit. Od rána do večera uklízela, utírala prach a leštila.

A tak si nemohla všimnout velké hvězdy, která se rozsvítila na noční obloze. Neviděla ani průvod světélek, která se blížila k vesnici. Neslyšela zvuk píšťal a bubínků, který stále sílil. Nevšimla si ani vzrušeného šepotu a hlasů vesničanů. Slyšela teprve tehdy, když někdo zabušil na dveře.

„Co se děje?" zeptala se škvírkou pootevřených dveří. Uviděla vráskami tvář pastýře. Nos měl zrudlý zimou a ve vlasech plno sněhu. „Můžeme se u tebe trochu ohřát?" zeptal se.

Natálka si vzpomněla na vydrhnutou podlahu a nepořádek, který jí v domě nadělají, ale pustila je dál. Pastýři otevřeli oči dokořán, když uviděli domácí chléb, sladkosti, marmelády a všechno, co doma Natálka uvařila a upekla. A protože měla dobré srdce, ode všeho jim nabídla.

„Kam máte namířeno?" zeptala se, když je obsluhovala u stolu.

„Jdeme za hvězdou. Vede nás ke králi, který se právě narodil. Je to největší král, co kdy žil, král nebe i země," odpověděl pastýř.

„Jestli chceš, můžeš jít s námi," poznamenal druhý pastýř. „Také mu můžeš přinést nějaký dárek."

„Ale kdepak, nevím, jestli by mě chtěl vidět," namítla Natálka. „A co bych mu tak mohla darovat," smutně se odmlčela.

„Mám tu košík plný hraček," dodala s povzdechem. „Moje dítě, můj malý král, umřel, ještě když byl maličký."

„Tak půjdeš s námi?" vyptávali se pastýři.

„Můžeme vyrazit?"

„Já... přijdu až zítra," zavolala za nimi Natálka. „Dohonim vás. Ještě tu musím poklidit, vybrat dárek a připravit se na cestu."

Uklízela, cídila, klepala koberce a polštáře. Uplynul den a noc. Konečně se rozhodla. Vytáhla koš hraček - ale ty byly zaprášené! Takhle je přece nemůže darovat králi nebe a země! Začala je tedy čistit a mýt, až byly všechny jako nové.

Další den ráno se konečně vydala na cestu. Spěchala, běžela ode vsi ke vsi a všude se ptala na pastýře.

„Ano, ano, viděli jsme je," přikyvovali lidé. „Šli támhletím směrem."

Dny plynuly, ale Natálka si nedopřála oddechu. Šla ve dne v noci. Konečně dorazila do Betléma. Všude se vyptávala na to královské dítě, ale nikdo o něm nevěděl. Teprve hostinský jí řekl: „Jestli se chceš podívat na místo, kde bylo, musíš hledat chlév na kopci za městem. Já jsem pro ně už neměl místo."

Natálka se rozběhla tím směrem, ale když udýchaná dospěla k chlévu, nikdo tam nebyl.

Myslíte, že byla zklamaná? Ani nápad! Říká se, že Ježíška hledá dodnes, protože čas není při hledání těch pravých věcí důležitý. Každý rok chodí od domu k domu a ptá se: „Není náhodou tady?"

A když o Vánocích slyší, že nějaké dítě bylo hodné, vytáhne z koše dárek a nechá mu ho v noci u postýlky. Dobře ví, že každé dítě, přestože to není Ježíšek, je velkou nadějí pro všechny lidi. A je to také velký dar od Boha.

Tři beránci

V tyrolských horách leží malá vesnička, v níž všichni uměli vyřezávat ze dřeva krásné sošky svátých a Panny Marie. Ale pak přišla doba, kdy lidé o jejich výtvory ztratili zájem.

Jednou odpoledne si Dritte, řezbářský mistr, všiml, že si v dílně nějaký světlovlasý chlapec hraje s postavičkami z jesliček. Pustil se do něj, že sošky, které znázorňují vánoční tajemství, nejsou žádná hračka.

Chlapec mu odpověděl: „Ježíši to nevadí, on ví, že nemám žádné hračky." A tak mu mistr Dritte dojatě slíbil, že mu vyřeže ze dřeva beránka, který bude umět kývat hlavou.

„Přijď si pro něj zítra odpoledne. To se divím, že jsem tě tu ještě nikdy neviděl. Kde vůbec bydlíš?"

„Tam," mávl rukou chlapec a ukazoval někam nahoru.

Druhý den měl řezbář práci hotovu ještě před polednem. Beránek byl nádherný, vypadal jako živý. Právě v tu chvíli se do okna naklonila mladá cikánka s dítětem v náruči. Jakmile dítě spatřilo beránka, natáhlo po něm ruce a přitisklo si ho k sobě. Když mu ho chtěli vzít, zoufale plakalo. Dritte neměl, co by chudé ženě dal výměnou, a tak si odevzdaně povzdychl: „Jen si ho nech. Vyřežu jiného."

Pozdě odpoledne, když měl Dritte hotového i druhého beránka, přišel řezbáře navštívit Pino. Byl to chudý sirotek, a když uviděl beránka, plaše se usmál a vydechl: „To je ale krásný beránek! Mohl bys mi ho, prosím, dát?"

„Ale ano, Pino, vezmi si ho, já vyřežu jiného." A tak se také stalo.

Jenomže chlapec s blondatými vlasy už nepřišel a beránek zůstal stát na polici. Obchody se nedařily a vesnice chudla. Dritte začal vyřezávat hračky pro děti, aby jim pomohl zapomenout na hlad. Jednou se v jeho dílně objevil kupec, který mu navrhl, že od něj odkoupí všechny hračky, které Dritte dokáže vyrobit.

Dritte odmítl dělat hračky za peníze.

„Kdybyste změnil názor, najdete mě v hostinci," poznamenal kupec.

Malá Marta byla hodně nemocná a Dritte jí daroval beránka, který mu zůstal v dílně, aby ji alespoň trochu potěšil.

Cestou domů potkal zase toho světlovlasého chlapce. „Celou dobu jsem ti toho beránka schovával, ale dnes jsem ho někomu dal. Hned ti vyřežu jiného." „Já jiného nepotřebuju," zavrtěl hlavou chlapec. „Ty, které jsi dal tomu dítěti, Pinovi a Martě, jsi dal také mně. Když vyrobíš hračku, můžeš tím oslavit Boha stejně, jako bys vyrobil sochu světce." A po těch slovech chlapec zmizel.

Téhož večera Dritte zamířil do hostince.

„Budu pro vás vyrábět hračky," slíbil kupci.

„Takže jste si to rozmyslel," řekl muž. „Ne," odpověděl Dritte a oči mu přitom zářily, „ale Bůh mi dal znamení."

Bruno Ferrero
Z knihy: Vánoční příběhy pro potěchu duše
Vydalo Karmelitánské nakladatelství 2003

Snubní prsten

Před několika lety objevili potápěči poblíž irského pobřeží čtyři sta let starou potopenou loď. Mezi poklady, které na lodi našli, byl pánský snubní prsten. Když ho potápěči vyčistili, všimli si, že je na něm nápis. Na širokém kroužku byly vyryty dvě ruce držící srdce. Pod rytinou stála tato slova: „Nemohu ti dáti více."

Ze všech pokladů nalezených na té potopené lodi žádný nedojal potápěče tak jako tento prsten s krásným věnováním.

Královský dar

Kdysi vládl moudrý a milovaný král, který se velmi staral o svůj lid a chtěl pro něho jen to nejlepší. Lidé věděli, že se král osobně zajímá o jejich záležitosti a že se snaží pochopit, jak jeho rozhodnutí ovlivňují jejich život. Král často v přestrojení chodil po ulicích, aby uviděl život i z perspektivy svého lidu.

Jednoho dne se převlékl za chudého vesničana a šel do veřejných lázní. Bylo tam množství lidí, kteří si užívali společného odpočinku. Voda na koupel se ohřívala v kotli ve sklepě, kde pracoval jeden muž a udržoval příjemnou teplotu vody. Král šel muže, který se neúnavně staral o oheň, do sklepa navštívit.

Oba muži spolu pojedli a král se s tím osamělým člověkem spřátelil. Den za dnem, týden po týdnu král topiče navštěvoval. Muž ve sklepě se brzy s podivným návštěvníkem, který za ním chodil dolů do podzemí, sblížil. Nikdo jiný se o něho nikdy tolik nestaral.

Jednoho dne král svému příteli prozradil, kým ve skutečnosti je. Bylo to odvážné, protože se obával, že by ho muž mohl žádat o zvláštní laskavosti nebo dary. Místo toho se mu nový přítel zadíval do očí a řekl: „Odešel jsi z pohodlného paláce a seděl jsi se mnou v tomhle přetopeném a špinavém sklepě. Jedl jsi mé nuzné jídlo a upřímně ses o mě zajímal. Jiným lidem možná dáváš drahé dary, ale mně jsi dal ten největší dar ze všech. Dal jsi mi sám sebe. "

Drobná rozmíška

Dvě sestry se po matčině smrti pohádaly pro hloupost a vůči sobě navzájem zatrpkly. Léta spolu skoro nemluvily a téměř se nevidaly. Popravdě řečeno, už si ani nevzpomínaly, proč ta jejich rozmíška vlastně vznikla. Jedna teta si myslela, že to bylo kvůli kousku nějaké levné bižuterie, který obě chtěly, protože „tolik připomínal matku".

Jednou v noci byl sedmnáctiletý syn mladší sestry těžce raněn při dopravní nehodě. Když se tu zprávu dozvěděla jeho odcizená teta, byla velmi zarmoucená. Představovala si, jaké by to bylo, kdyby se to stalo jejímu vlastnímu synovi - a rozplakala se. Také si vybavila utrápený obličej mladší sestry. Když na ni myslela, uviděla ji v duchu jako malou holčičku, která si hraje s panenkami; jako dospívající dívku, která se chystá na první schůzku; jako krásnou nevěstu; manželku; matku. Jejich rozmíška se teď zdála velmi malicherná.

Starší sestra skočila do auta a ujížděla přes město do nemocnice, kde čekala rodina její sestry a modlila se za chlapce. Když vstoupila do nemocniční čekárny a uviděla sestru poprvé po letech, rozběhla se k ní, objala ji a řekla: „Je mi to líto. "

Jak smutné, že to neřekla dříve. Jak úžasné, že to vůbec řekla a že se smířila se sestrou, než uběhl další drahocenný čas. A co vy? Máte v životě nějaké drobné rozmíšky, pro které je třeba se smířit?

Olej laskavosti

Byl jednou jeden starý muž, který s sebou stále nosil olejničku, a když prošel vrzajícími dveřmi, naolejoval panty. Když se dveře špatně otevíraly, naolejoval závoru. A tak šel životem a mazal všechna skřípající místa, a tím ulehčoval život těm, kdo přišli po něm.

Lidé o něm říkali, že je výstřední, divný, potrhlý, podivínský a dávali mu dokonce i horší jména. Ale stařec neúnavně pokračoval. Když mu došel olej, znovu olejničku naplnil a mazal všechna vrzající místa, která našel. Nečekal, až dveře začnou skřípat nebo až panty zrezavějí, aby teprve potom šel domů pro olejničku; stále ji nosil při sobě.

Je mnoho životů, ve kterých den co den něco vrže nebo skřípe. Potřebují mazat olejem dobroty, laskavosti nebo ohleduplností. Ta olejnička patří k hlavním rysům křesťanského života. Takovou olejničku máme nosit pořád s sebou.

Rok času

I když pouhé přemýšlení na téma času může vyvolat nepříjemné pocity, není to špatný nápad, zejména na začátku nového roku.

Když se ohlédneme zpátky, spatříme blok času. Vidíme 12 měsíců, 52 týdnů, 365 dní, 8 760 hodin, 525 600 minut, 31 536 000 vteřin. To všechno je dar od Boha. Neudělali jsme nic pro to, abychom si ho zasloužili, vydělali nebo zakoupili. Stejně jako vzduch, který dýcháme, dostáváme čas jako součást života.

Ale dar času není pouze náš. Je dán stejným dílem všem. Bohatým i chudým, vzdělaným i nevědomým, silným i slabým - každý muž, každá žena a každé dítě má přesně stejných 24 hodin, 1 440 minut a 86 400 vteřin denně.

Dále se čas vyznačuje tím, že ho nemůžete zastavit. Nedá se zpomalit, vypnout ani předělat. Čas běží dál. Navíc čas nemůžete vrátit zpátky. Jak jednou přejde, je pryč. Včerejšek je ztracen navždy.

A je-li včerejšek ztracen, zítřek je nejistý. Můžeme hledět vpřed na celý rok času, ale nemáme opravdu žádnou záruku, že ho prožijeme.

Čas je nepochybně jednou z nejcennějších věcí, co máme. Můžeme s ním plýtvat, trápit se kvůli němu, trávit ho tím, že se budeme zabývat jen sami sebou. Anebo, jako dobří správci, ho můžeme využít na budování Božího království.

Nový rok je plný času. A zatímco vteřiny odtikávají, budete čas vyhazovat oknem, nebo zužitkujete každou minutu?

Brian Cavanaugh
Z knihy: Kolik váží sněhová vločka
Vydalo Karmelitánské nakladatelství 2003

Češi v Chicagu:

Česká migrace a její historické počátky (část 2)

V minulém čísle Hlasů národa jsem se věnoval zejména historickým počátkům české migrace do Chicaga. Dnešní část článku bude věnována různým oblastem života českých imigrantů v Chicagu, zejména se budu věnovat vzdělávacím, kulturním a sportovním spolkům, hřbitovům, školám a novinám, které jsou s životem českých krajanů neodmyslitelně spjaté.

Vzdělávací, kulturní a sportovní spolky

První český spolek (odhlédneme-li od vojenského spolku „Slovanská setnina", která vznikla v roce 1860 jako součást Občanské války) byla „Slovanská Lípa", která byla založena 20. listopadu 1861 a v roce 1864 postavila vlastní (dřevěnou) budovu na ulici Clintonově, blíže Van Burenovy ulice - byla to první samostatná spolková budova v české Americe. V této budově se 22. 2. 1863 odehrálo první divadelní představení a v roce 1865 a 1866 se zde sešly dva Slovanské kongresy.

Vedle toho zde působily např. Jednota českých dam (J. Č. D. s asi 2 000 členkami), Československá bratrská podporující jednota (Č. S. B. P. J.), Česko-slovanská jednota (Č. S. J.), Jednota Táboritů (J. T.), Jednota Česko-amerických lesníků a lesnic (Č. A. L. a L.), Sesterská podporující jednota (S. P. J.), Sdružení česko-amerických dam (Č. A. D.). Sesterská podporující jednota zde měla centrálu a celkově řídila 67 spolků s 8 590 členkami; obdobně jako Sdružení amerických žen, které koordinovalo činnost 32 spolků s 2 500 členkami. V Chicagu měla centrum také Jednota českých vlastenek s 2 174 členkami. To dokládá význam, jaký mělo Chicagu ve spolkovém životě

Dosud velmi činný Sokol Tábor v Berwynu

Monumentální komplex budov Sokola Slávský v Ciceru

Českých krajanů v USA, což je jistě také výrazem rozsáhlosti a dynamičnosti českých spolků v Chicagu, neboť počet českých spolků na počátku 20. století v Chicagu se odhaduje na přibližně 500.

Mezi sportovními spolky jednoznačně dominoval, a stále dominuje, Sokol. Šlo o skutečně masovou organizaci, která aby mohla fungovat, vybudovala řadu budov: Budova Plzeňského Sokola (Ashland Avenue a 18 St.), Budova Sokola Slovanská Lípa (515 De Koven St.), Budova Sokola Tábor (1300 již. 41 Ave.), Budova Sokola Chicago (2335 jižní Kedzie Ave.), Budova Sokola Havlíček Tyrš (Lawndale Ave. blíže záp. 26 St.), Budova Českého Národního Sokola Pokrok (47 St. a Winchester Ave.), Budova Tělovýchovné Jednoty Sokol Fuegner (10756 Greenbay Ave.). Dobové fotografie dokládají, že šlo o velké a masivní několikapatrové budovy. Mezi významné budovy Sokola, které jsou i dnes vizuálně výrazné, byť již neslouží původnímu účelu a nejsou spojeny se současným životem české komunity, je například Sokol Slávský v Ciceru (podél Cermak Roud). O velikosti těchto Sokolů vypovídá to, že před první světovou válkou měla jenom jedna z nich, tj. sokolská župa Fügner-Tyrš, 18 mužských a 8 ženských jednotek s 2 017 členy.

Vedle Sokola v Chicagu existoval velmi populární fotbalový klub Chicago Sparta. Vznikl v roce 1917 a postupně si získal jistý věhlas. Jeho stadion ležel na 21 St. South Kostner; byl však po roce 1953 zbourán. Z rozhovorů, které jsme během našeho terénního šetření provedly, vyplynulo, že ještě v současné době existují pamětníci, kteří za klub Chicago Spatra hráli.

V Chicagu samozřejmě existovala také řada uměleckých sdružení. Velké množství bylo např. pěveckých sborů. Sedm z nich (Lýra, Volnost, Dělnický Pěvecký sbor, Máj, Dalibor,

Karel Marx a Karel Bendl) byly sdruženy do Ústřední Pěvecké Jednoty, která vznikla v prosinci 1906.

V současnosti v Chicagu působí několik spolků s různou mirou aktivity. Jsou to: Sdružení přátel Českého národního hřbitova (Bohemian National Cemetery Association), Czech and Slovak American Genealogy Society of Illinois, Americký Sokol, CSA Fraternal Life, Ústředna moravských spolků, Moravská kulturní společnost (Moravian Cultural Society), Muzeum Československého dědictví (Czechoslovak Heritage Museum), Czechoslovak American Nocgress či Divadlo Bohemia.

Hřbitovy

Hřbitovy jsou ve všech kulturách a pospolitostech významnou institucí, jejichž funkcí je propojovat současnost s minulostí. V počátcích čeští imigranti pohřbívali své mrtvé společně s jinými etniky. S posílením počtu českých migrantů rostla potřeba založení vlastního hřbitova. Ekonomické těžkosti však vedly ke vzniku společného hřbitova s Poláky. V roce 1872 tak vznikl v Niles na severozápadě Chicaga Českopolský katolický hřbitov sv. Vojtěcha.

V roce 1877 vznikl nový hřbitov, který je dodnes asi nejvýznačnější českou institucí v Chicagu a získal značný věhlas jako významná kulturní památka. Český národní hřbitov (Bohemian National Cemetery) se nachází sedm mil od centra Chicaga v obci Jefferson (Pulaski Road a Foster Ave) a lze na něm nalézt řadu míst, které je možné chápat jako součást historie Čechů v Chicagu – rodinnou hrobku chicagského starosty českého původu Antonína Čermáka (1873 v Kladně – 1933 Miami), sochy Albina Polaska, pamětní deska Alice Masarykové (dcery T. G. Masaryka) v kolumbáriu Masaryk Memorial Mausoleum (mausoleum bylo postaveno v roce 1959, později k němu přibyla křídla Edwarda Beneše a Milana Štefánika, Alice Masarykova zemřela v 1966 a její ostatky byly převezeny v roce 1994 do rodinné hrobky v ČR), památník 143 Čechů, kteří zahynuli při potopení výletní lodi Eastland, která se potopila v přístavu 24. 7. 1915, a podobně.

Obřadní síň Českého národního hřbitova v Chicagu s krematoriem a kolumbáriem

Školy

Škola T.G. Marasyk v Ciceru

V Chicagu na začátku dvacátého století bylo 19 českých škol, které navštěvovalo asi 1 340 dětí. Šlo o následující školy: Škola Jan Amos Komenský (Augusta a Noble ul.), Škola Karel Havlíček (výuka se odehrávala na dvou místech, v budovách na Elmwood Avenue a 15. ul. a také v General Custer School na 15. ul. a Oak Park Avenue), Škola Jan Neruda (2659 S. Karlov Avenue), Škola Svatopluk Čech (1814 S. Throop ul.), Škola František Palacký (1525 S. Kedvale Avenue), Škola Vojta Náprstek (2546 S. Homan Avenue), Škola Mikoláš Aleš (29. a 52. Pl. – Hawthorne), Škola F. B. Zdrůbek (4622 24 N. Crawford Avenue), Škola Karel Jonáš (Wabansia a Ballou ul.), Škola Ladimír Klácel (Leavitt a 19. ul.), Škola Matice Školské v Chicagu (1842 Yeaton ul.), Besídka a Dětská opatrovna (1924 Loomis ul.), Škola v Berwyn (Hiawatha a 26. ul.), Škola v Sokole Chicago (2345 S. Kedzie Avenue), Škola v Town of Lake (4758 Honoe ul.), Škola v Morton Parku (výuka probíhala na dvou místech - 54. a 23. Avenue, a v Sherlock School na 53. a 54. ul.), Škola na 18. ulici v budově Č. S. P. S. (1126 W. 18. ul.), Škola Čtvrté wardy (2959 S. 30. ul. a Emerald Avenue) a Škola Rovnost v Hanson Parku, Komenský School (Throop a 20. ulice) a Jirka School (17. st. a Laflinova ulice).

V současné době v Chicagu existují dvě české „školy", tedy místa, kde se vyučuje čeština a také ostatní předměty v češtině. V obou případech jde o tzv. nedělní školy, tedy školy, které jsou volnočasovým doplňkem ke standardním americkým školám a kam děti chodí (z podnětu svých rodičů) ve volném čase (většinou v sobotu). Jsou to Sobotní škola kardinála Berana při české katolické misii v Brookfieldu (9415 Rochester Ave., na rohu s Deyo Ave.) a TGM Czech School v Ciceru, která navazuje na tradici volnomyšlenkářských škol (5701 W 22nd Pl.).

Noviny

Od počátků české migrace do USA byly noviny jedním z nejzákladnějších nástrojů udržování české identity, neboť umožňovaly propojovat čtenáře v různých místech, a to bez toho, aniž by se museli bezprostředně scházet. Navíc svým charakterem odrážely dobové využívání tisku k formování

národní identity a tradic národního obrození. Dobře to vystihl Tomáš Čapek, když u příležitosti padesáti let českého tisku v USA napsal: „Vliv novin byl hluboce pronikavý a všude směrodatný; noviny to byly, které naučily zanedbaný lid přemýšlet; ony to byly, které se snažily jej vymanit z panství tmy a bázně. Z mladších lidí nikdo nedovede povědět, jakou kouzelnou moc mělo české písmeno na přistěhovalce v letech 1860-1875. Lid se sem proudem hrnul, bylo třeba rozumných rádců, nezištných vůdců. Pustý tehdy severozápad kynul zkušeným rolníkům, válkou ochuzený průmysl ve východních městech začal se probouzeti a hledal dělníky a řemeslníky do továren. Kdo měl tu našemu člověku poradit co počít, kde se usadit? Tento úkol, čestný, ač obyčejně nevděčný, připadl českému redaktoru. On byl tou přední hlídkou, kolem níž se utvářely nové osady". *(Tomáš Čapek, Padesát Let Českého Tisku v Americe, The Language Press: New York 1911, str. 43)*

V tomto ohledu se může zdát poněkud paradoxní, že první české noviny v USA vycházely v němčině. Byl to týdeník *Flugblätter* (celým názvem *Milwaukeer Flugblätter. Ein Wochenblatt fuer Ernst und Scherz*), který vydával Vojta Náprstek v Milwaukee mezi lety 1852-1854. Náprstek se dále zasloužil o vznik česky psaných novin v USA a české žurnalistiky. První české noviny *Slowan Amerikánský*, vyšel v Racine dne 1. ledna 1860, a o tři týdny (21. ledna 1860) později začaly vycházet *Národní Noviny* v St. Louis, kde byla v té době nejpočetnější česká komunita.

První české noviny vycházející v Chicagu byl týdeník *Pokrok*, jehož první číslo vyšlo 25. září 1867 (v domě č. 108-110 Dearborn street) s heslem „Pokrok vzdělanosti, Pokrok národnosti, Pokrok svobody". Šlo o programově svobodomyslný list. V roce 1868 se přestěhoval do Racine, v roce 1869 do Cedar Rapids a poté do Clevelendu 1871.

V roce 1871 začal v Chicagu vycházet politický a zábavný týdeník *Nová doba*, který však zanikl po velkém požáru téhož roku. Ve stejném roce začaly vycházet *Občanské listy* současně v St. Louis a Chicagu; zanikly v roce 1873.

Týdeník *Prapor svobody* vycházel v Chicagu mezi lety 1872 a 1873. V červnu 1873 začal vycházet svobodomyslný dvojtýdeník *Svojan* nákladem Svobodné Obce v Chicagu, jehož redaktorem byl Ladimír Klácel. V říjnu 1873 začal vycházet týdeník *Chicagský věstník*, který se v červenci 1880 změnil v týdeník *Občan*, který v říjnu stejného roku zanikl.

Pro dějiny české žurnalistiky v USA je důležité datum 25. října 1875, kdy v Chicagu začal vycházel první český deník *Svornost*. Jeho redaktorem byla význačná osobnost F. B. Zdrůbek. Od roku 1915 začala vycházet *Nedělní svornost*. Tyto noviny zanikly po více než osmdesáti letech v roce 1957. Ve stejném roce začal pod redakcí Fr. B. Zdrůbka vycházet dvojtýdeník *Amerikán*, který přetiskoval texty z deníku Svornost.

V 1876 vzniklo v Chicagu několik týdeníků: *Bič*, který byl humoristický satirický obrázkový a republikánský, *Rarášek* věnovaný zábavě a obveselení a *Květy humoru a pravdy*, který brzy zanikl, ale byl v roce 1879 obnoven, nicméně v roce 1880 zanikl.

V následujícím roce (1877) vznikl *Duch času*, svobodomyslný, obrázkový, humoristický a satirický list a také *Denní věstník*. První číslo časopisu *Sokol Americký*, který byl časopisem Národní Jednoty Sokolské ve Spojených státech, vyšel 10. ledna 1879. V březnu téhož roku a v srpnu téhož roku zanikl deník *Pravda*. V roce 1980 vyšlo první z celkového počtu 21 čísel časopisu *Nová Doba*.

V lednu 1882 začal vycházet *Týdní oznamovatel* („časopis zábavný a poučný, věnovaný zájmům Čechů Chicagských), jehož název byl později změněn na *Chicagské Listy*. Od září 1882 byl vydáván denně.

V září 1882 vznikl deník *Chicagské Listy*, které vznikly na základě *Týdního Oznamovatele* s nedělní přílohou *Satan*, který však v březnu 1883 zanikly.

V červnu 1883 vznikly dva listy se zcela odlišným ideovým zázemím – dvoutýdeník *Budoucnost*, kterou začala v Chicagu vydávat I. Socialistická Dělnická Sekce a později se stal tiskovým orgánem anarchistů jazyka československého (zanikla v květnu 1886), a katolický týdeník *Čechoslovan*, který vycházel (s přerušením mezi 1884 a 1886) do června 1895. V srpnu 1883 vyšlo první číslo týdeníku *Našinec*, který vycházel do dubna 1884.

Na hospodářství a ekonomické otázky se zaměřoval měsíčník *Zlaté Klasy*, který v Chicagu vycházel mezi červnem 1885 a červencem 1889.

Od srpna 1885 do května 1886 vycházel humoristicko-satirický týdeník *Lampička*. Zábavný a poučný charakter měl časopis *Pomněnky*, který byl přílohou *Zlatých Klasů* a vycházel mezi zářím 1885 a červnem 1889.

V květnu 1886 začal vycházet časopis *Práce* jako tiskový orgán československých dělnických odborů. Vycházel každou středu a sobotu a zanikl v červenci 1887. Obdobné zaměření měly i *Dělnické listy*, vycházející od srpna 1887; zanikl téhož roku.

Náboženskému životu se věnoval časopis *Pravda*, který vycházel od října 1886 do prosince 1894 a který zpočátku vycházel dvakrát do měsíce a od 3. ročníku jednou týdně. Českokatolický novinářský spolek vydávat v Chicagu od května 1888 týdeník *Katolický Čech*, což byla nedělní příloha novin *Jednota*. Když zanikla *Jednota*, přestal vycházet i tento nedělník. Ve stejném roce krátce vycházel obrázkový baptistický měsíčník *Rozsévač*, který začal sice vycházet v Clevelandu, ale brzy byl přesídlen do Chicaga.

V roce 1888 vyšlo šest čísel na obchod zaměřeného týdeníku *Oznamovatel* a začal také vycházet humoristický týdeník *Americký Paleček* (od října 1888 do února 1898. V listopadu začal také vycházet obrázkový týdeník *Amerika*, který byl spojen s deníkem *Chicagské listy*.

Na česko-americkou mládež byl zaměřen týdeník *Přítel Dítek*, který začal vycházet v Chicagu v prosinci 1889. V lednu 1891 vyšlo jedno číslo týdeníku *Ozvěna*.

V dubnu 1891 vyšlo první číslo metodistického týdeníku *Křesťanský posel*, jehož vydávání na čas přešlo z Chicaga do Clevelandu, brzy se však vrátilo zpět do Chicaga. V květnu 1891 začal vycházet *Denní hlasatel*. Na oblast ochotnického divadelnictví byl zaměřen měsíčník *Divadelní Listy*, vycházející v Chicagu mezi srpnem 1891 do května 1893.

Od července 1892 vycházel dvakrát v Chicagu za týden *Hlasatel*. Od srpna 1892 vycházel *Týdenní Hlasatel*. Od prosince 1892 vyšlo třicet čísel týdeníku *Snaha*, který byl spojen s *Chicagskými Listy*.

V květnu 1893 vyšlo první číslo dělnického deníku *Právo Lidu*, poslední pak v září 1894.

Od července téhož roku vycházel časopis (vycházející každý týden, následně jednou za dva týdny, poté jednou za tři týdny a pak zase jednou za dva týdny) *Katolík*. Byl spojen s katolickým denikem *Národ*, jehož vydávání započalo v únoru 1894. Vydával ho Řád Českých Benediktinův Chicagu. Od září 1893 vyšlo v Chicagu několik čísel katolického týdeníku *Pokrok*.

Odlišné zaměření měl svobodomyslný humoristicko-satirický týdeník *Šotek*, který vycházel od září 1893. Mezi říjnem 1893 a květnem 1896 vydávala česká republikánská Liga v Chicagu týdeník *Americký občan*.

V druhé polovině roku 1894 začalo v Chicagu vycházet několik listů: v srpnu to byl humoristicko-satirický týdeník *Čmuchálek* (resp. *Kmotr Čmuchálek*), který zanikl v roce 1900; v říjnu pak deník *Chicagský Občan* (zanikl v listopadu 1894), v listopadu svobodomyslný *Svojan*, z počátku čtvrtletník, následně měsíčník; v listopadu deník *Večerní Listy*, který však již v prosinci téhož roku zanikl.

Chicagský svět vycházel původně (od února 1895) jednou za dva týdny a chtěl navazovat na zaniklé *Chicagské Listy*. Po čase vycházel jako týdeník a nakonec jako deník (ten vycházel od srpna jako *denní Chicagský* Svět s nedělní přílohou *Vesna*) a to do svého zániku v lednu 1896, kdy byl přeměněn na *Hlas Svobody*, který vycházel mezi lednem a srpnem 1896. Nedělník *Hlasu Svobody* se jmenoval *Jiskry* a vycházel od února do května. V roce 1895 vyšlo také několik čísel volnomyšlenkářského měsíčníku *Duch volnosti*. Mezi květnem a červencem téhož roku vycházel humoristický satirický obrázkový týdeník *Diblík*.

V roce 1896 začalo vycházet v Chicagu několik nových listů: v březnu to byl týdeník *Čechoslovan*; Ústřední Jednota českých unií v Chicagu vydala 1. května jediné číslo časopisu *První Máj* a od června pak vydávala *Pochodeň* (do května 1899); v prosinci nákladem „Sboru pro dobro svobodomyslných sobotních a nedělních škol" měsíčník *Svobodná škola*.

Následujícího roku (1897) začal vycházet časopis *Revoluce* (od ledna), *Obrana* (od března, nepravidelně; časopis určený k obhajobě všech těch, kteří byli napadeni v *Denním Hlasateli*); *Obchodní Listy* (od dubna), *Světem* (od dubna; časem přeměněn na *Chicagský Svět*), *Večerní Noviny* (od července; deník), *Anglické Listy* (od srpna dvakrát týdně do 1897); *Pokrok* (od září, katolický týdeník).

V květnu 1898 začal Řád Českých Benediktinů v Chicagu vydávat na rolníky zaměřené *Hospodářské Listy*. Mezinárodní Pekařská a Cukrářská Unie začala v červenci téhož roku vydávat na dělníky zaměřený *Český Pekař*. Od října 1898 vycházel politický týdeník *Nový svět*. Sokolská župa Fuegner-Tyrš začala v roce 1898 věstník *Borec*.

Jednota byl původně měsíčník, následně týdeník spjatý s První Českou římsko-katolickou Jednotou, který začal vycházet v květnu 1899 v Chicagu. V srpnu téhož roku začal vycházet deník *Chicagský Svět*, jehož však vyšlo jen 29 čísel. V neděli tento list vycházel jako *Nový svět*, který však po zastavení *Chicagského Světa* pokračoval dál jako týdeník až do roku 1903.

V lednu 1900 vyšlo v Chicagu první číslo měsíčníku *Rodinný Lékař*, který vycházel asi tři roky. V březnu začal vycházet týdeník *Spravedlnost*, spojený se socialistickou stranou a v květnu týdeník *Volné proudy*, který však zanikl ke konci téhož roku. Specifické zaměření měl *Sběratel pohlednic a známek*, který v Chicagu vycházel po dva roky od roku 1900. Od dubna 1901 vycházel v Chicagu deník *Lidové Noviny*, od května 1902 s nedělní přílohou *Nedělní Beseda*. Protestanský měsíčník *Pravda* („list pro pěstování křesťanství po způsobu apoštolů a starých bratří českých" začal v Chicagu vycházet v roce 1901. Katolicky zaměřený deník *Jednota* začal vycházet od března 1902. V dubnu téhož roku vyšlo první číslo měsíčníku *Orgán Československé Jednoty*. Ve stejném roce začal v Chicagu vycházet měsíčník *Zdraví*.

Od ledna 1903 v Chicagu vycházel týdeník *Naše Listy* a katolický měsíčník *Věstník* (tiskový orgán první česko-římské Katolické ústřední Jednoty ve Spojených Státech).

V roce 1904 začal a v roce 1908 skončil vycházet v Chicagu *Český Bratr*, evangelický čtvrtletník. Měsíčník *Typograf* začal vycházet jako orgán české typografické unie v roce 1904.

V červenci 1905 začal v Chicagu vycházet deník československé socialistické strany v Americe *Spravedlnost*. V Chicagu byl v září téhož roku založen ilustrovaný týdeník *Rozhledy*. Na děti byly zaměřeny *Noviny pro maličké*. Ve stejném roce začal vycházet *Věstník* (list řádu R. H. Vickers číslo 63, Č. S. P. S.), který vycházel 15 měsíců. Jen několik čísel měsíčníku *Hostinské Listy* vyšlo v polovině roku 1906.

Od června 1909 vycházel týdeník *Slovan*, vydávaný Všeslovanskou Ligou. Chicagská traktátní společnost vydávala od července časopis *Pravda. Denní oznamovatel* začal vycházet v zimě 1909, ale zanikl již v březnu 1910. Obdobně krátký život měly i České noviny, které zanikly také na začátku roku 1910. V roce 1909 ještě začal vycházet čtrnáctideník *Světozor*.

V lednu 1910 začaly v Chicagu vycházet tři další nové noviny: *Literární rozhledy* (vycházel desetkrát do roka), humoristický týdeník *Šípy* a reklamní časopis rozdávaný zdarma *Chicagský deník* (zanikl po několika týdnech). V únoru 1911 vyšlo první číslo měsíčníku *Oděvník*. Ve stejném měsíci vyšla čtyři čísla volebního týdeníku *Český demokrat*.

Tento podrobný výčet ilustruje několik věcí: a) potřebu českých imigrantských komunit, samozřejmě nejen v Chicagu ale po celých USA, sdílet společné ideje a pocit sounáležitosti. b) relativní sílu (ekonomickou, sociální i kulturní) jedinců a komunit nutnou k vydávání národních (resp. etnických) periodických tiskovin, c) ekonomickou činorodost české komunity, neboť naprostá většina publikačních aktivit současně znamenala aktivitu ekonomickou, resp. podnikatelskou, d) význam Chicaga jako místa s početnou imigrantskou komunitou.

V současné době v Chicagu vychází jediné periodikum vydávané v češtině. Je jím měsíčník *Hlasy národa*.

Prof. PhDr. Dušan Lužný
Univerzita Palackého, Olomouc, Česká republika

Restituční tečka

Spolek z Čech pomůže i krajanům, je však třeba jednat

Mohou původně české rodiny získat náhradu za staré majetkové křivdy? Ano. Musí však využít asi už poslední šanci. Jak s ní naložit jim poradí Spolek pro ochranu zájmu restituentů (www.ochranarestituentu.cz).

Jak to tenkrát bylo?

V totalitních letech 1948 – 1989 vzniklo v tehdejším Československu ohromné množství majetkových křivd. Stát si bral „co uznal za vhodné". Docházelo k vyvlastňování a zestátňování majetku a půdy, k nevýhodným odkupům pod tlakem.

Dobrá vůle po sametové revoluci

Ten příběh dobře znáte. Listopad 1989, Sametová revoluce, nadšení Čechoslováci. Nová vládní garnitura slibuje skoncovat s praktikami minulých let. V roce 1991 jsou přijaty restituční zákony, kde se stát zavazuje napravit majetkové křivdy minulého režimu tím, že odebranou půdu vrátí, anebo adekvátně nahradí.

„Skutek utek"?

Rodin, které se nedočkaly, je stále několik desítek tisíc. Získat zpět svou půdu se snaží marně třeba i 27 let. Stálo je to spoustu času, nervů, peněz. Původní majitelé dlouho věřili ve vymahatelnost práva. Hořkost a pocit bezmoci pak mnohým podlomily zdraví. Poté Parlament ČR rozhodl, že 1. 7. 2018 má být konec, restituční tečka. Ukradený majetek nevrátí, náhradní pozemky také ne. V úvahu připadá jen symbolické odškodné.

Je tedy ještě šance?

Na majetkové křivdy, které stát nebyl schopen zhojit, se nyní zaměřil Spolek pro ochranu zájmů restituentů. Vznikl z iniciativy rodiny Hlaváčových, kterou liknavý přístup státu také poznamenal. Spolek pomáhá původním majitelům, běžným rodinám. Spekulanty odmítá.

Jak to bylo s pozemkovými knihami v Československu?

Pozemkové knihy byly základem téměř dokonalého systému evidování vlastnictví v České republice. Jejich předchůdkyněmi byly zemské desky a později nejrůznější nejednotně a na různých úrovních vedené pozemkové knihy. Pořádek v tom v roce 1871 udělal takzvaný "knihovní zá-

kon". Ten upravoval systém zakládání nových pozemkových knih jako dokladu o vlastnictví.

Zajímavostí je existence i dalších "knih", jako například železniční knihy, vodní knihy, horní knihy (označovány také jako báňské knihy).

Systém evidování majetku velmi dobře fungoval až do roku 1951, kdy občanský zákoník č.141/1950 Sb. zrušil povinnost zápisů do pozemkové knihy. Propracovaná ochrana vlastnictví se totiž nehodila Komunistickému režimu, který se zasadil o to, že se v roce 1964 přestal zapisovat úplně.

Pozemkové knihy se pak staly archiváliemi. Byly zdrojem zakládání nové evidence nemovitostí (dle zákona č.22/1964 Sb.). Svého opodstatnění pak došly v době restitucí po roce 1989, zejména pak po 1. lednu 1993 s účinností zákona o katastru nemovitostí. A to vše nyní úzce souvisí s restitučními zákony a s „tzv. Restituční tečkou," která má od července 2018 platit v České republice.

Týká se to i vaší rodiny? Ozvěte se!

Spolek pro ochranu zájmů restituentů zanalyzuje váš případ a navrhne další postup. Pomůže vyřídit vaše nárok po administrativní i odborné stránce a budete-li si to přát, zajistí propojení s právními experty. Času mnoho nezbývá, tak doporučujeme kontaktovat Spolek co nejdříve. Nejlepší je to formulářem z webu www.ochranarestituentu.cz, psát ale můžete i na info@ochranarestituentu.cz

Hanka Hejsková, Česká republika

Ephesus: Site of the House in Which the Virgin Mary Lived

Anne Catherine Emmerich was an Augustinian nun, stigmatic and ecstatic. She was born on September 8th 1774 in Westphalia, Germany. While bed ridden, she had many visions. One vision was that of the location of the house in which the Blessed Mother had lived after Jesus' crucifixion (I will write an article about Emmerich's life in a future newsletter). Anne Catherine Emmerich chronicled her visions of the house to a writer named Clemens Brentano who then published a book detailing Emmerich's extensive revelations. In 1891, after reading of Emmerich's visions, Sister Marie de Mandat-Grancey, a French nun assigned to a mission in Turkey, urged priests and historians to locate the building. What they found according to Emmerich's visions was a home near Ephesus, Turkey (Asia Minor) which fit Emmerich's account. Sister Mandat-Grancey then piled her resources to purchase it.

John 19:26-27 tells us that Jesus entrusted the only disciple present at his crucifixion, John, to take care of his mother. After the crucifixion, it is believed that John left Jerusalem to go to Ephesus which was one of the safest cities at that time. John had a stone house built for the Blessed Mother outside of Ephesus to protect her from the non-Christian community within the city. Archeological evidence reveals that the house located by historians dates from the 6th Century AD but its foundations are indeed from the 1st century AD. The House of the Virgin Mary is located on Mount Koressos in the Solmissos Mountains, a little over four miles from the center of Ephesus. Other evidence as to the authenticity of the house lies in the oral tradition of the villagers of Kirkindje. These people are direct descendents of the Christians of Ephesus. They had passed from generation to generation the belief of the death of the Virgin Mary in this area thus referring to it as Panaghia Kapulu or the Virgin's Door. Further evidence places Ephesus as the

House of the Virgin Mary, Ephesus

place where St. John's tomb and St. John's Basilica is located. The Church of Mary, the FIRST basilica in the world to be dedicated to the Virgin Mary, is also in Ephesus. This is quite notable as in the early stages of Christianity places of worship were dedicated only to people who lived or died in the vicinity.

The house was officially declared a shrine of the Roman Catholic Church in 1896 and since then it has become a popular place of pilgrimage. Had it not been for Anne-Catherine Emmerich, a nun who was so ill that she never left her native Germany, the site of the house which the Virgin Mary lived would be largely unknown. For her to be able to accurately describe the location of the Blessed Virgin's house is nothing short of miraculous. Anne Catherine's visions were realized by the devotion and actions of Sister Marie de Mandat-Grancey. Without her initiative, the world might have never known where our Blessed Mother spent the final days of her earthy life.

By Jana Krcek

Interier of chapel in the House of the Virgin Mary, Ephesus

Advent Reminds Us Christmas is Worth Wait

This weekend we will celebrate the first Sunday of Advent. In the Church, with the arrival of Advent we begin a new liturgical year.

In doing so, at Mass both on Sundays and during the week, we move into a different set of readings from last year. That helps us to be reminded of different lessons of faith and to reacquaint ourselves with the whole of the Bible.

Most particularly, Advent is a season of preparation. We prepare once more for the celebration of Christmas. On the day of His birth, Jesus the Son of God visibly entered into our world.

He thus began the final stage of God's plan to renew the world and offer us redemption from the disastrous sin of Adam and Eve.

The Church also uses Advent to strengthen our faith in preparation for the second coming of Jesus. Just as truly as Jesus came 2,000 years ago, being born poor in a stable in Bethlehem, He will come again at the end of the world.

He will come once more visibly, but now He will be seen in His full power, majesty and glory. And as we pray in the Creed each Sunday, He will come to judge the living and the dead.

It is natural then, that one of the great overarching themes of Advent is that of waiting. We are waiting for Christmas and for the Second Coming.

We do well to understand that our life in this world has a trajectory. It has a meaning to be played out through waiting, over time and going forward as we grow and age.

Every moment, every thought and every action of ours is played out against the backdrop of Jesus not only having come once and died for us, but of His coming again on high. It means that every moment of life presents to us a constant question, "Will I be ready?"

We should not underestimate the challenge we face to be those who wait attentively for our Lord.

Waiting, especially in modern society goes against our natural inclination. Who likes to go to the bank and stand in line in order to be helped?

How about putting up with how long it takes to check out in the midst of a lineup at the grocery store or, in these days, at the mall?

How about waiting in our cars during the morning and afternoon rush hours? It all seems so frustrating and pointless.

Our impatience is encouraged by our age of technology. One of the constant selling points for computers or smart phones is, we can get one that will be faster. It will make us wait less.

Our impatience that is so encouraged by modern society is made to be a further challenge by our secularized world. The effort to distance us from God, to silence talk of Jesus, His coming and the life to come creates a doubt.

It constantly suggests that our waiting in faith is useless because the promise of heaven is not real.

We must resist the pressure to doubt that our waiting has any purpose at all. We need constantly to offer to Christ the joys and the sacrifices of waiting during this life.

We must remind ourselves and our family members and friends that, silently but relentlessly, Jesus uses this time of waiting to transform our hearts. If we are faithful in this life, we are continuously being prepared in hope for what we are waiting for.

Thank God, truly, for the season of Advent and its annual reminder. We are waiting, but it is with a purpose and it is worth the wait. Jesus will make sure of that.

By Bishop David J. Malloy
Observer December 1, 2017

HLASY NÁRODA - VOICES OF THE NATION - Měsíčník České Misie v Chicagu - Vydává Česká Misie - náboženské a kulturní středisko 9415 Rochester Ave., Brookfield, IL 60513. Mobil: (708) 533 - 1050, Telefon + Fax: (708) 255 - 5117, E-mail: velehradchicago@comcast.net Řídí: Mons. Dušan Hladík s redakční radou. Adresa: HLASY NÁRODA 9415 Rochester Ave., Brookfield, IL 60513. Roční předplatné (12 čísel) – USA osobní odběr 30.00 USD, USA poštou I.třída 50.00 USD. Canada letecky 65.00 USD. Cizina letecky 90.00 USD. Jednotlivé číslo 2.50 USD. Šeky pište na CZECH MISSION. Nevyžádané rukopisy se nevracejí, redakce si vyhrazuje právo zaslané články a dopisy zkrátit, aniž by tím byl změněn jejich původní obsah. V otázkách soukromých zjevení, která dosud nebyla schválena církví, se plně podřizujeme definitivnímu rozhodnutí církevní autority.

Zpívající paní na zámku v Habrovanech

Obdobně jako se rožmberské hrady a zámky mohou chlubit přízrakem Bílé paní, je také moravský zámek v Habrovanech čas od času navštěvován duchem Zpívající paní. Zámek Habrovany se nachází ve stejnojmenné obci v okrese Vyškov, přibližně 3,5 km severně od města Rousínov.

Původně na místě dnešního zámku stávala tvrz, která vznikla někdy v polovině 14. Století. Poprvé se připomíná roku 1376, kdy ji jako léno přijal Petr z Habrovan. Roku 1385 získal tvrz i se vsí Beneš z Pamětic. Během husitských válek byla tvrz pobořena, takže roku 1446 byla vedena jako pustá. Někdy po polovině 15. století ji obnovil Jan Šelmberka. V 16. století byla tvrz sídlem Jana Dubčanského ze Zdenína, zakladatele náboženské sekty bratří habrovansko-luleckých. Ten tvrz nechal přestavět na renesanční zámek. Jeho syn Jan ze Zdenína na Habrovanech zámek Habrovany prodal Bohuslavu Zoubkovi ze Zdětína. V letech 1635–1773 patřil zámek jezuitům jako dědictví po Kateřině Zoubkové. Ti se o jeho údržbu příliš nestarali, a proto zámek postupně chátral. Po zrušení jezuitského řádu přešel do tzv. náboženského fondu.

V roce 1824 koupil habrovanské panství i se zámkem Jan Herring z Frankensdorfu. Ten ho nechal v letech 1825–1836 přestavět na zámek trojkřídlý v klasicistním stylu a založil při něm zámecký park. Ve 2. polovině 19. století náležel Gomperzům. Současná účelová úprava zámku a parku je novodobá. Zámek není přístupný veřejnosti, sídlí v něm ústav sociální péče o tělesně postižené.

Mrazivá prosincová noc roku 1925 sypala plnými hrstmi stříbrné hvězdičky sněhu jako předzvěst svátků Božího Narození, neboli Vánoc. Zámek, zahrada i vzácný park, spolu se zamrzlým rybníkem, tvořily pohádkovou scenérii, která svým půvabem zaujala i manželku zámeckého zahradníka pánů Gomperzů, když bezděčně přistoupila k oknu s výhledem na zámek. Myšlenky na zámecké přípravy blížících se Vánoc se pak nečekaně přeměnily na vzpomínky na ta šťastná léta, kdy zámecká paní Karolina oživovala zámek svým impozantním zjevem a své početné vzácné hosty okouzlovala svým nádherným zpěvem. Sama se divila, proč právě dnes myslí na Karolinu Gomperz-Bettelheim. Neustále se jí vracely obrazy z letních pobytů habrovanské šlechtičny, na její šaty, úsměvy, příjemný hlas, na vůni parmských fialek. Ta vůně fialek se vracela opakovaně – krásná paní Karolina se neustále pohybovala s vůní fialek v patách. Byly jí provoněny všechny zámecké pokoje. Krásná paní Karolina dostávala často a pravidelně kytičky fialek od svého manžela Julia. Když slavila svoje narozeniny, zahradník, na pokyn svého pána, vyzdobil fialkami celý ranní salonek. Modrá kvítka vítala oslavenkyni ze všech žardinek, váziček a stolečků. Ale to už bylo dávno.

„Kdož ví, jak se má naše paní ve Vídni?“, zašeptala manželka zahradníka. Vědělo se, že paní Karolina už delší dobu dost vážně churaví. „No, snad se všechno v dobré obrátí a v létě ji tady zase přivítáme!“, potěšila sama sebe naději na letní zámecký ruch. Paní Karolina byla i ve svém pokročilém věku stále krásná a činorodá. Její jiskrné černé oči v minulosti mnohokrát oslnily vídeňskou šlechtu, přátelsky si naklonily arcivévodkyni Sofii a uhranuly i samotného císaře Františka Josefa. Škoda, že v posledních letech paní Karolina vyměnila bílou krajkovou mantilu, která jí tak slušela k jejím havraním vlasům, za černou, která zbytečně zdůrazňovala její šediny a bledou tvář.

Manželka zahradníka vzdychla a podívala se bokem na sloupkové hodiny. „Hm, to jsem to přehnala!“, zabručela, když zjistila, že jsou 3 minuty po půlnoci. Stáhla knot petrolejové lampy a chystala se odejít do ložnice, kde už nejméně 2 hodiny spal její manžel. Když přecházela okolo okna, vrhla ještě jeden letmý pohled na zimní siluetu zámku - a strnula. Celé křídlo se soukromými pokoji panstva měla všechna okna zářivě osvětlena. Také nádvoří, které mělo být touto dobou naprosto temné, zářilo světly. Manželce zahradníka se rozčilením roztřásly ruce i nohy. Že by snad nečekaně přijelo panstvo? Ale vždyť pokoje nejsou připravené ani vytopené! Nábytek je přikryt ochrannými povlaky a v kamnech nehoří oheň! Že by se paní Karolina rozhodla trávit Vánoce v Habrovanech?

„Divné, velice divné!“ „To je nadělení!“ bědovala manželka zahradníka a rychle oblékala kožíšek. Musí běžet do zámku pomoci personálu rychle zatopit, poklidit, přichystat pokrývky, kožešiny, ohřívadla, čaje a grog na zahřátí! A také něco k jídlu! Popadla rychle teplý vlněáček a vyběhla ven. Teprve pak si vzpomněla, že by měla vzbudit manžela. „Ale co“, mávla rukou, „nebudu se vracet, ať se muž vyspí! Zítra bude mít podle všeho plné ruce práce“. A chvátala k zámku. Od domu zahradníka na okraji parku je k bráně zámku jen několik kroků. Paní bezděčně pohlédla k můstku, vedoucímu přes oranžérii na nádvoří - a strnula. Vznášela se tam jakási modrobílá mlha ve tvaru ženy, oblečené do krinoliny. Zase začalo sněžit a v tanci stříbrných vloček sněhu se mlha změnila do podoby dámy oblečené do bílých dlouhých šatů s pelerínou, lemovanou jemnou kožešinou. „Naše paní Karolina Gomperzová!“ vyjekla s výrazem největšího překvapení manželka zahradníka. „Je možné, že tak omládla? Nebo je to jen hra světel?“

Dáma se lehce pohybovala po můstku, a pak sestoupila po schůdcích k oranžérii. Manželka zahradníka udělala několik nejistých kroků k bráně a pak pospíšila k východu z oranžérie, aby nabídla vzácné paní svoje služby. Ta zatím prošla oranžérií a mířila do zasněženého parku. U dveří se jí ukláněla zahradníkova manželka“. „Milostivá paní, vítám Vás a jsem k vašim službám!“ Paní Karolina přívětivě pokynula hlavou, ale nepronesla ani slůvko. Nezastavila se a pokračovala ve své cestě do parku. Když došla k rybníku zastavila se. Potom se malý pavilon, postavený uprostřed rybníka, zaplavil růžovým světlem a ozvala se kouzelně znějící hudba. Paní Karolina, doprovázená neviditelným orchestrem, začala zpívat. Nádherná árie se linula parkem a rezonovala v korunách stromů. Manželka zahradníka zatajila dech. Nic takového ještě nikdy neslyšela. Zpěv se dotýkal podstaty samotné duše.

Když utichnul zpěv i hudba v pavilonu, paní Karolina hluboce vzdychla, dlouze se podívala na manželku zahradníka a aniž pronesla jediné slovo zamířila k oranžérii a stejnou cestou se vracela na můstek. Tam její postava bledla, až se rozplynula. Ve vzduch zůstala jen vůně parmských fialek. Ráno manželka zahradníka mamě přemýšlela, jak se dostala do své postele. Opatrně se zeptala svého muže, zda nepřijelo panstvo. Když se jí dostalo udiveného pohledu a pobaveného úsměvu řekla si, že asi měla živý sen. Jak si pak vysvětlit skutečnost, že ještě téhož dne přišla z Vídně depeše, která z hlubokým žalem oznamovala, že urozená paní Karolina Gomperz-Bettelheim včera, dne 13. 12. 1925, odešla navždy? „Ona se přišla rozloučit“, zašeptala manželka zahradníka a zdálo se jí, že zavoněly parmské fialky. Od té doby se Zpívající paní objevila ještě několikrát. Ti, kteří měli to štěstí a mohli ji vidět a slyšet zpívat, věří, že vznešení duchové se vracejí s poselstvím, aby tak dokázali nesmrtelnost duše.

Z internetu a knihy Jaroslavy Říhové: Liliová hora
připravil Jiří Kachlík, Brno, Česká republika

Foto na zadní straně:
Zámek v Habrovanech

